

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U S.
Gundulićeva 27
S.

Poslovni broj: P Ob-313/2022-64

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u S., po sucu ovog suda M.K.G. kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice M.Š., OIB:, U.G.B.Z. 4, iz S., zastupana po pun. M.K. , odvjetniku iz Z. , naspram tuženika Ž.Š., OIB:, U.G.B. Z. 4, iz S., radi utvrđenja bračne stečevine, nakon provedene javne glavne rasprave zaključene dana 8. travnja 2026. u nazočnosti punomoćnika tužiteljice i tuženika osobno, na ročištu za donošenje, objavu i uručenje odluke održanom 29. svibnja 2026.,

presudio je

I. Utvrđuje se da:

- odgovarajući suvlasnički dio nekretnine, uključujući zemljište i zajedničke dijelove zgrade, upisane u zk uložak 16394, katastarska općina: 329835, S., broj zemljišta (kat. čestice) ZEM 3936/12, DVORIŠTE, ZGRADA MJEŠOVITE UPORABE, površine 1384 m², od čega DVORIŠTE, površine 811 m², a ZGRADA MJEŠOVITE UPORABE, površine 573 m², na kojem je, temeljem odredbi čl. 66 i čl. 370 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, uspostavljeno i s istim neodvojivo povezano vlasništvo posebnog dijela nekretnine:

* 5. Suvlasnički dio: 11/2273 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-5) dijela koji je suvlasnički dio povezan s cjelinom parking mjesta PM5, na etaži podruma, površine 11,22/6,73 m²;

* 14. Suvlasnički dio: 11/2273 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-14) dijela koji je suvlasnički dio povezan s cjelinom parking mjesta PM 14, na etaži podruma, površine 10,99/6,59 m²;

* 49. Suvlasnički dio: 72/2273 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-49) dijela koji je suvlasnički dio povezan s cjelinom stana II S11 - trosobni - označen plavom bojom, istočne i zapadne orijentacije, koji se nalazi na južnom dijelu 2. (drugog) kata objekta, a sastoji se od hodnika, tri sobe, kuhinje, blagovaonice s dnevnim boravkom i kupaonice, netto korisne površine 63,29 m², s pripadajućom loggiom površine 8,24/6,18 m², odnosno sveukupne površine 71,53/69,47 m²;

* 59. Suvlasnički dio: 57/2273 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-59) dijela koji je suvlasnički dio povezan s cjelinom stana III S21 - dvosobni - označen zelenom bojom, sjeverne i zapadne orijentacije, koji se nalazi na sjeverozapadnom dijelu 3. (trećeg) kata objekta, a sastoji se od kuhinje s blagovaonicom, ostave, dnevnog boravka, kupaonice i dvije

sobe, netto korisne površine 51,82 m², sa pripadajućom loggiom površine 5,46/4,10 m², odnosno sveukupne površine od 57,28/55,92 m²;

- nekretnina upisana u zk uložak 599, katastarska općina: 329479, C., broj zemljišta (kat. čestice) 1917/2, ORANICA;

- nekretnina upisana u zk uložak 600, katastarska općina: 329479, C., broj zemljišta (kat. čestice) 1921, ORANICA,

predstavljaju bračnu stečevinu tužiteljice i tuženika.

II. Utvrđuje se da je tužiteljica suvlasnica u 1/2 dijela:

- odgovarajućeg suvlasničkog dijela nekretnine, uključujući zemljište i zajedničke dijelove zgrade, upisane u zk uložak 16394, katastarska općina: 329835, S., broj zemljišta (kat. čestice) ZEM 3936/12, DVORIŠTE, ZGRADA MJEŠOVITE UPORABE, površine 1384 m², od čega DVORIŠTE, površine 811 m², a ZGRADA MJEŠOVITE UPORABE, površine 573 m², na kojem je, temeljem odredbi čl. 66 i čl. 370 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, uspostavljeno i s istim neodvojivo povezano vlasništvo posebnog dijela nekretnine:

- * 5. Suvlasnički dio: 11/2273 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-5) dijela koji je suvlasnički dio povezan s cjelinom parking mjesta PM5, na etaži podruma, površine 11,22/6,73 m²;

- * 14. Suvlasnički dio: 11/2273 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-14) dijela koji je suvlasnički dio povezan s cjelinom parking mjesta PM 14, na etaži podruma, površine 10,99/6,59 m²;

- * 49. Suvlasnički dio: 72/2273 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-49) dijela koji je suvlasnički dio povezan s cjelinom stana II S11 - trosobni - označen plavom bojom, istočne i zapadne orijentacije, koji se nalazi na južnom dijelu 2. (drugog) kata objekta, a sastoji se od hodnika, tri sobe, kuhinje, blagovaonice s dnevnim boravkom i kupaonice, netto korisne površine 63,29 m², s pripadajućom loggiom površine 8,24/6,18 m², odnosno sveukupne površine 71,53/69,47 m²;

- * 59. Suvlasnički dio: 57/2273 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-59) dijela koji je suvlasnički dio povezan s cjelinom stana III S21 - dvosobni - označen zelenom bojom, sjeverne i zapadne orijentacije, koji se nalazi na sjeverozapadnom dijelu 3. (trećeg) kata objekta, a sastoji se od kuhinje s blagovaonicom, ostave, dnevnog boravka, kupaonice i dvije sobe, netto korisne površine 51,82 m², sa pripadajućom loggiom površine 5,46/4,10 m², odnosno sveukupne površine od 57,28/55,92 m²;

- nekretnine upisane u zk uložak 599, katastarska općina: 329479, CRIVAC, broj zemljišta (kat. čestice) 1917/2, ORANICA;

- nekretnine upisane u zk uložak 600, katastarska općina: 329479, CRIVAC, broj zemljišta (kat. čestice) 1921, ORANICA,

te se nalaže tuženiku trpjeti uknjižbu prava (su)vlasništva u 1/2 dijela na navedenim nekretninama, na ime i u korist tužiteljice.

III. Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužiteljici prouzročene troškove parničnog postupka u iznosu od 15.159,67 EUR-a sa zateznim kamatama, tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate, prema stopi propisanoj odredbom čl. 29 st. 2 Zakona o obveznim odnosima, koja se određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke, koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. U tužbi zaprimljenoj kod ovog suda 10. lipnja 2022. navodi se da su tužiteljica i tuženik sklopili brak dana 31. ožujka 1994. godine, a činjenica sklapanja braka upisana je u maticu vjenčanih matičnog područja M. za godinu 1994. pod rednim brojem 2. Za vrijeme trajanja bračne zajednice stranke da su stekle imovinu u R. H. navedenu u toč. I. tužbenog zahtjeva, a koja imovina da predstavlja bračnu stečevinu jer se radi o imovini koju su stranke kao bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine, te su stoga tužiteljica i tuženik u jednakim dijelovima suvlasnici navedenih nekretnina, u smislu odredbi čl. 36 st. 1 i 3 Obiteljskog zakona. Slijedom navedenog tužiteljica predlaže sudu donošenje presude koja glasi:

"I. Utvrđuje se da:

- odgovarajući suvlasnički dio nekretnine, uključujući zemljište i zajedničke dijelove zgrade, upisane u zk uložak 16394, katastarska općina: 329835, SPLIT, broj zemljišta (kat. čestice) ZEM 3936/12, DVORIŠTE, ZGRADA MJEŠOVITE UPORABE, površine 1384 m², od čega DVORIŠTE, površine 811 m², a ZGRADA MJEŠOVITE UPORABE, površine 573 m², na kojem je, temeljem odredbi čl. 66 i čl. 370 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, uspostavljeno i s istim neodvojivo povezano vlasništvo posebnog dijela nekretnine:

- * 5. Suvlasnički dio: 11/2273 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-5) dijela koji je suvlasnički dio povezan s cjelinom parking mjesta PM5, na etaži podruma, površine 11,22/6,73 m²;

- * 14. Suvlasnički dio: 11/2273 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-14) dijela koji je suvlasnički dio povezan s cjelinom parking mjesta PM 14, na etaži podruma, površine 10,99/6,59 m²;

- * 49. Suvlasnički dio: 72/2273 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-49) dijela koji je suvlasnički dio povezan s cjelinom stana II S11 - trosobni - označen plavom bojom, istočne i zapadne orijentacije, koji se nalazi na južnom dijelu 2. (drugog) kata objekta, a sastoji se od hodnika, tri sobe, kuhinje, blagovaonice s dnevnim boravkom i kupaonice, netto korisne površine 63,29 m², s pripadajućom loggiom površine 8,24/6,18 m², odnosno sveukupne površine 71,53/69,47 m²;

- * 59. Suvlasnički dio: 57/2273 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-59) dijela koji je suvlasnički dio povezan s cjelinom stana III S21 - dvosobni - označen zelenom bojom, sjeverne i zapadne orijentacije, koji se nalazi na sjeverozapadnom dijelu 3. (trećeg) kata objekta, a sastoji se od kuhinje s blagovaonicom, ostave, dnevnog boravka, kupaonice i dvije sobe, netto korisne površine 51,82 m², sa pripadajućom loggiom površine 5,46/4,10 m², odnosno sveukupne površine od 57,28/55,92 m²;

- nekretnine upisane u zk uložak 599, katastarska općina: 329479, C., broj zemljišta (kat. čestice) 1917/2, ORANICA;

- nekretnine upisane u zk uložak 600, katastarska općina: 329479, C., broj zemljišta (kat. čestice) 1921, ORANICA, predstavljaju bračnu stečevinu tužiteljice i tuženika.

Utvrđuje se da je tužiteljica suvlasnica u 1/2 dijela:

- odgovarajućeg suvlasničkog dijela nekretnine, uključujući zemljište i zajedničke dijelove zgrade, upisane u zk uložak 16394, katastarska općina: 329835, S., broj zemljišta (kat. čestice) ZEM 3936/12, DVORIŠTE, ZGRADA MJEŠOVITE UPORABE, površine 1384 m², od čega DVORIŠTE, površine 811 m², a ZGRADA MJEŠOVITE UPORABE, površine 573 m², na kojem je, temeljem odredbi čl. 66 i čl. 370 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, uspostavljeno i s istim neodvojivo povezano vlasništvo posebnog dijela nekretnine:

- * 5. Suvlasnički dio: 11/2273 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-5) dijela koji je suvlasnički dio povezan s cjelinom parking mjesta PM5, na etaži podruma, površine 11,22/6,73 m²;

* 14. Suvlasnički dio: 11/2273 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-14) dijela koji je suvlasnički dio povezan s cjelinom parking mjesta PM 14, na etaži podruma, površine 10,99/6,59 m²;

* 49. Suvlasnički dio: 72/2273 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-49) dijela koji je suvlasnički dio povezan s cjelinom stana II S11 - trosobni - označen plavom bojom, istočne i zapadne orijentacije, koji se nalazi na južnom dijelu 2. (drugog) kata objekta, a sastoji se od hodnika, tri sobe, kuhinje, blagovaonice s dnevnim boravkom i kupaonice, netto korisne površine 63,29 m², s pripadajućom loggiom površine 8,24/6,18 m², odnosno sveukupne površine 71,53/69,47 m²;

* 59. Suvlasnički dio: 57/2273 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-59) dijela koji je suvlasnički dio povezan s cjelinom stana III S21 - dvosobni - označen zelenom bojom, sjeverne i zapadne orijentacije, koji se nalazi na sjeverozapadnom dijelu 3. (trećeg) kata objekta, a sastoji se od kuhinje s blagovaonicom, ostave, dnevnog boravka, kupaonice i dvije sobe, netto korisne površine 51,82 m², sa pripadajućom loggiom površine 5,46/4,10 m², odnosno sveukupne površine od 57,28/55,92 m²;

- nekretnine upisane u zk uložak 599, katastarska općina: 329479, C., broj zemljišta (kat. čestice) 1917/2, ORANICA;

- nekretnine upisane u zk uložak 600, katastarska općina: 329479, C., broj zemljišta (kat. čestice) 1921, ORANICA,

te se nalaže tuženiku trpjeti uknjižbu prava (su)vlasništva u 1/2 dijela na navedenim nekretninama, na ime i u korist tužiteljice."

2. Sud je tužbu dostavio tuženiku uz pisani poziv na davanje odgovora na tužbu. Tuženik je po zaprimanju tužbe sudu podnio odgovor na tužbu, koji je kod suda zaprimljen 4. kolovoza 2022. Tuženik u cijelosti osporava kao neistinite navode tužbe u dijelu u kojem su u suprotnosti navodima odgovora na tužbu, te u cijelosti osporava kao neosnovan postavljeni tužbeni zahtjev. Navodi da je točan jedino navod tužbe da su tužiteljica i tuženik sklopili brak 31.ožujka 1994.godine, međutim da je u cijelosti netočan navod pod točkom II. tužbe da su za vrijeme trajanja bračne zajednice parnične stranke stekle imovinu u R.H., kako nekretnine položene u K.O. S. tako i nekretnine položene u K.O. C. , a koje nekretnine tužiteljica pobliže opisuje. Naime, zajednica života parničnih stranaka da je prestala prije više godina, ali svakako prije nego je tuženik ishodio uknjižbu prava vlasništva predmetnih nekretnina na svoje ime za cijelo. Dakle, da protivno navodima tužbe predmetne nekretnine nisu stečene tijekom trajanja bračne zajednice parničnih stranaka. Nadalje da je netočan i navod tužbe da nekretnine opisane u toč.II tužbe predstavljaju bračnu stečevinu jer da se radi o imovini koje su stranke kao bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe od te imovine, pa da bi stoga tužiteljica i tuženik u jednakim dijelovima bili suvlasnici navedenih nekretnina. Predmetne nekretnine da su stečene isključivo radom tuženika, odnosno stečene su od imovine koja potječe od toga rada te predstavljaju vlastitu imovinu tuženika. Tužiteljica pak s druge strane nije ničim doprinijela stjecanju predmetnih nekretnina, a kako je već navedeno već duži niz godina parnične stranke ne žive u zajednici života, a predmetne nekretnine stečene su nakon prestanke takve zajednice pa se temeljem odredbi Obiteljskog zakona ne mogu smatrati bračnom stečevinom. Tuženik posebno ističe kako tužiteljica osim vjenčanog lista ne dostavlja niti jedan drugi dokaz na okolnosti navodnog stjecanja prava vlasništva odnosno suvlasništva predmetnih nekretnina, a s osnova bračne stečevine, pa stoga tuženik pridržava pravo u nastavku postupka eventualno dopuniti navode svoga odgovora na tužbu. Slijedom navedenog se predlaže postavljeni tužbeni zahtjev kao neosnovan odbiti u cijelosti, a tužiteljicu obvezati na snalažanje cjelokupnog parničnog troška.

3. Podneskom zaprimljenim kod suda 1. rujna 2022. tuženik je dopunio navode iz odgovora na tužbu te dodatno istaknuo da su nekretnine koje su obuhvaćene tužbom stečene isključivo radom tuženika, odnosno stečene su od imovine tuženika koja potječe od toga rada. Naime, da je tuženik vlasnik trgovačkog društva A.-H.R. u B., R. NJ. te sva imovina koja je obuhvaćena tužbom potječe isključivo od imovine koja potječe od rada tuženika u navedenom trgovačkom društvu. Naglašava da je tužiteljica pred sudom u R.NJ. pokrenula postupak razvoda braka i podjele imovine koja bi prema navodima tužiteljice predstavljala zajedničku imovinu parničnih stranaka, u kojem postupku, dakle i pred sudom u R.NJ. su također obuhvaćene nekretnine koje su predmet ovog parničnog postupka. Međutim, tuženik još jednom naglašava činjenicu da tužiteljica nije ničim doprinijela stjecanju predmetnih nekretnina, a kako je već navedeno u odgovoru na tužbu već duži niz godina parnične stranke ne žive u zajednici života, a predmetne nekretnine stečene su nakon prestanke takve zajednice.

4. Podneskom zaprimljenim kod suda 13. rujna 2022. tužiteljica se očitovala na navode tuženika iz odgovora na tužbu i njegove dopune i osporila navode tuženika da nekretnine, koje su predmet ovog postupka, nisu stečene tijekom trajanja bračne zajednice parničnih stranaka. Navodi da su stranke bile u bračnoj zajednici sve do rujna 2021. godine, kada je tuženik samovoljno iselio iz stana u kojem su stranke zajednički živjele, na adresi - 10783 B.T. – S.K. Str. 6. Da su navodi tuženika neistiniti, osim gore navedenog, može potvrditi i činjenica da su stranke u lipnju 2019. godine proslavile 25. godišnjicu braka, kojom prilikom je na navedenom slavlju u B. bilo prisutno cca 150 gostiju. Nadalje, da je vidljivo iz povijesnih zk izvadaka dostavljenih uz tužbu, da stranke stekle:

1) što se tiče nekretnina u S.,

- stan (59. Suvlasnički dio: 57/2273, ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-59) i parkirno mjesto (5. Suvlasnički dio: 11/2273 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-5)) na temelju ugovora o kupoprodaji iz 2012. godine (prijedlog za uknjižbu predan 08. svibnja 2017.),

- stan (49. Suvlasnički dio: 72/2273, ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-49)) i parkirno mjesto (14. Suvlasnički dio: 11/2273 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-14) na temelju ugovora o kupoprodaji iz 2017. godine (prijedlog za uknjižbu predan 21. travnja 2017.),

2) što se tiče nekretnina u C.,

- za obje nekretnine pokrenut je pojedinačni ispravn postupak dana 09. ožujka 2021., a uknjižba je provedena temeljem rješenja suda od dana 30. srpnja 2021. godine.

Stoga da je evidentno da su navedene nekretnine, protivno neistinitim tvrdnjama tuženika, stečene za vrijeme trajanja bračne zajednice stranaka. Nadalje, da tuženik također neistinito, tvrdi da predmetne nekretnine ne predstavljaju bračnu stečevinu jer su "stečene isključivo radom tuženika, odnosno, stečene su od imovine koja potječe od tog rada te predstavljaju vlastitu imovinu tuženika". Tvrdi da su predmetne nekretnine stečene zajedničkom ušteđevinom stranaka (od rada), a tužiteljica je, pored toga, za kupnju nekretnine u Splitu podigla i kredit kod B.B. u veljači 2012. godine u ukupnom iznosu od 51.400,00 Eura. Tužiteljica da je, za razliku od tuženika, kontinuirano u radnom odnosu u NJ. od 1. kolovoza 1990. godine, dok je tuženik, nakon povremenih kraćih zaposlenja kod poslodavaca s vrlo niskim primanjima, tek 01. studenog 2011. godine otvorio obrt A.R. (tuženik da netočno navodi da se radi o trgovačkom društvu). Međutim, da čak i pod pretpostavkom kada bi bilo točno to što tuženik tvrdi (a nije!), svejedno bi predmetne nekretnine predstavljale bračnu stečevinu jer tuženik sam izrijekom navodi da su predmetne nekretnine stečene radom, odnosno, od imovine koja potječe od tog rada. Naime, sukladno odredbi čl. 36 st. 1 Obiteljskog zakona bračna stečevina je imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili poteče iz te imovine, odnosno da time tuženik zapravo jasno priznaje

navode tužbe. Na kraju tužiteljica poriče da je pred sudom u R.NJ. pokrenula postupak razvoda braka, odnosno, da su postupkom "podjele imovine...obuhvaćene nekretnine koje su predmet ovog parničnog postupka".

5. U podnesku od 16. studenog 2022. tuženik ističe kako je bračna zajednica stranaka faktički prestala znatno prije rujna 2021. godine. Stranke da već više od 15 godina ne dijele životne sadržaje, nemaju uobičajenu komunikaciju bračnih drugova niti seksualne odnose, a 2016. godine da je pokrenut postupak razvoda braka u S. R. NJ. od kojeg se odustalo isključivo radi izbjegavanja negativnih posljedica za zajedničko dijete I.Š. koja je bila na školovanju. Brak je nakon toga postojao samo formalno. Tuženik navodi i da ga je tužiteljica kroz posljednjih deset godina višekratno prijavljivala za nasilje u obitelji, što dodatno potvrđuje da bračna zajednica odavno ne funkcionira. Tuženik u cijelosti osporava da predmetne nekretnine u S. i C. predstavljaju bračnu stečevinu stranaka. Ističe da su iste stečene nakon prestanka bračne zajednice te isključivo od prihoda obrta A.R. u vlasništvu tuženika, a ne zajedničkom ušteđevinom stranaka. Nespornim čini jedino da je tužiteljica 17. veljače 2012. zaključila ugovor o zajmu na iznos od 51.400,00 eura, no namjena tog kredita bila je kupnja stana u S. za zajedničko dijete stranaka, dok je preostali dio kupoprodajne cijene plaćen isključivo sredstvima tuženika. Tuženik osporava i navode tužiteljice da je do 2011. ostvario vrlo niska primanja, ističući da je već od 1995. imao automehaničarsku radnju u B., a od 2007. vodi vlastiti obrt, te da je kroz cijelo to razdoblje ostvario veća primanja od tužiteljice. Napominje da obrt trenutno posluje s gubitkom te da će, ukoliko tužiteljica bude ustrajala u zahtjevu da se sve nekretnine utvrde bračnom stečevinom, biti prisiljen postaviti protutužbeni zahtjev za sudjelovanje tužiteljice u podmirenju obveza nastalih u poslovanju obrta. Video snimke i fotografije koje je tužiteljica dostavila do podneska od 10. studenoga 2022. da ne odražavaju stvarne obiteljske prilike stranaka.

6. U podnesku od 21. studenog 2022. tužiteljica dalje osporava navode tuženika da stranke već više od 15 godina ne dijele životne sadržaje tužiteljica i smatra ih paušalnim, nedokazanim i proizvoljno konstruiranim za potrebe ovog postupka. Pojašnjava da su stranke 25. obljetnicu braka intimno proslavile zajedničkim putovanjem na K. u travnju 2019., dok je svečanost za uzvanike organizirana u lipnju iste godine jer je taj termin bio pogodniji za goste iz H.. Nadalje navodi da su stranke zajedno putovale u Španjolsku u svibnju 2019. te na Svjetsko nogometno prvenstvo u R. 2018. godine. O tome da može posvjedočiti zajednička kćer stranaka I.J. koja je sa strankama živjela u zajedničkom stanu do lipnja 2021., dok je tuženik iz stana odselio tek u rujnu 2021. Što se tiče nasilja, tužiteljica navodi da se radilo o jednom incidentu pod utjecajem alkohola koji je tuženiku oprostila, a policijsko privođenje tuženika bilo je nakon prijave susjeda B.A. zbog navodnog posjedovanja oružja, a ne prijave tužiteljice. Nadalje, tužiteljica ističe da tuženik samim priznanjem da je ona podigla kredit za kupnju stana u S. pobija vlastite ranije navode da sva imovina potječe isključivo od rada tuženika. Osporava i tvrdnju tuženika da je obrt A.R. osnovan 2007., navodeći da je osnovan 2011. godine, a da tuženik nije imao prijavljenu zajedničku radnju s B.M. od 1995. godine. Najavu tuženika o eventualnom protutužbenom zahtjevu tužiteljica smatra neosnovanom prijetnjom koja govori sama za sebe.

7. Tijekom postupka izvedeni su dokazi pregledom dokumentacije koja prileži spisu i to izvatka iz zemljišne knjige za nekretnine koje su predmet postupka, vjenčanog lista stranaka (list 7), ugovora o kupoprodaji br. VG-23/2012 (57-60), anexa ugovora o kupoprodaji br. VG-23/2012 (61-62), tabularne izjave ovjerene 18. srpnja 2012. (list 63-65), ugovora o kupoprodaji nekretnine od 20. travnja 2017. (list 66-71), rješenja Općinskog suda u S., Posebnog ZK odjela u S. od 30. srpnja 2021., Z-9077/2021 (list 72-76), ovjerenih prijevoda s njemačkog jezika: Ugovora o zajmu (list 77-88), dopisa

odvjetnice od 27. rujna 2022. (list 89-94), potvrde naloga (list 95-98), obrasca prijave poslovne djelatnosti (list 116-119), porezne prijave Ž. i M.Š. (list 120-127), ugovora o obuci i ugovora o radu za tužiteljicu (list 128-139), protokola (zapisnika) Općinskog suda u B. od 18. studenog 2022. (list 140-145), potvrda o uplati od 20. travnja 2017. (list 146), pregledani su video snimka i fotografije stranaka koje prileže spisu, izvršen je uvid u spis ovog suda poslovnog broja Z-11380/20, te je izveden dokaz saslušanjem tužiteljice, tuženika i svjedoka I.J., C.S., A.P. i L.M.B..

8. Stranke su popisale parnični trošak.

9. Tužbeni zahtjev tužiteljice je osnovan u cijelosti.

10. Predmet spora je utvrđenje da li nekretnine u odnosu na koje je postavljen tužbeni zahtjev predstavljaju bračnu stečevinu stranaka, te utvrđenje da li je tužiteljica s osnova bračne stečevine suvlasnica za ½ dijela predmetnih nekretnina, slijedom čega bi tuženik bio dužan trpeti uknjižbu prava (su)vlasništva u ½ dijela na navedenim nekretninama, na ime u i korist tužiteljice.

11. Među strankama je nesporno da su sklopile brak 31. ožujka 1994. godine u M., da je bračna zajednica među strankama prestala te da je tužiteljica u studenom 2021. pokrenula postupak radi razvoda braka u SR NJ. gdje su stanovali za vrijeme trajanja bračne zajednice. Nesporno je i da je tužiteljica 17. veljače 2012. zaključila ugovor o zajmu na iznos od 51.400,00 eura radi kupnje dvosobnog stana u S. koji je obuhvaćen tužbenim zahtjevom.

12. Među strankama je sporno kada je došlo do prekida bračne zajednice i posljedično tome da li su predmetne nekretnine stečene za vrijeme trajanja bračne zajednice ili nakon njenog prestanka, te posljedično da li predstavljaju bračnu stečevinu kako tvrdi tužiteljica ili vlastitu imovinu tuženika. Ujedno, iako nije istaknuo prigovor nadležnosti ovog suda, tuženik je tijekom postupka isticao da je tužiteljica pokretanjem postupka radi razvoda braka i podjele imovine u SR NJ. u studenom 2021. te da je imovina obuhvaćena tužbom podnesenom ovom sudu predmet postupka pred sudom u SR NJ..

13. Pregledom ovjerenog prijevoda sa njemačkog na hrvatski jezik dopisa odvjetnice K.V. utvrđeno je da je isti sastavljen 27. rujna 2022. i adresiran na Općinski sud S., 10823 B. u obiteljskom predmetu broj 85 F 32/22 S./S. iz koje proizlazi da spomenuta odvjetnica u svojstvu punomoćnice M.R., ovdje tužiteljice, traži informacije a potom i podjelu bračne imovine stranaka koja se nalazi u NJ..

14. Pregledom ovjerenog prijevoda sa njemačkog na hrvatski jezik Protokola sa zatvorene sjednice Općinskog suda S. u B. od 18. studenog 2022., poslovni broj 85 F 32/22 utvrđeno je da je sastavljen u obiteljskom predmetu tužiteljice i tuženika vezano s pravima u pogledu imovine. Dalje je utvrđeno da se navedeni sud sud oglosio međunarodno nadležnim za odluku u tom pravnom sporu, te su stranke dalje upućene nadležnom sucu za pregovore o mirenju.

15. Ovaj sud je nadležan za odlučivanje u ovom sporu, a pazi na apsolutnu nadležnost po službenoj dužnosti u svim stadijima postupka (čl. 16. ZPP-a). Predmetne nekretnine nalaze se na području nadležnosti ovoga suda (čl. 56. 1. ZPP-a), obje stranke su državljani R.H., tuženik ima uobičajeno boravište u R.H., a tuženik nije ni istaknuo prigovor nadležnosti.

16. Što se tiče navoda tuženika o postupku koji se vodi pred sudom u S. R. NJ., ovaj sud je pregledom priložene dokumentacije utvrdio da se taj postupak odnosi na imovinsko-pravne odnose stranaka vezane isključivo za imovinu koja se nalazi u S.R.NJ.. Tuženik do zaključenja glavne rasprave nije dostavio dokaze iz kojih bi proizlazilo da predmet postupka pred njemačkim sudom obuhvaća nekretnine koje su predmet tužbenog zahtjeva podnesenog ovom sudu, zbog čega ne postoje

pretpostavke za primjenu instituta litispendencije. Ovaj sud stoga ostaje nadležan za odlučivanje o nekretninama smještenima na njegovu teritorijalnom području

17. Odlučujući o osnovanosti tužbenog zahtjeva prvenstveno valja istaknuti da se prilikom utvrđivanja bračne stečevine primjenjuju odredbe zakona koji je bio na snazi u vrijeme stjecanja imovine koja je predmet postupka. U konkretnom se slučaju, a s obzirom na vrijeme stjecanja imovine primjenjuju odredbe Obiteljskog zakona ("Narodne novine" 116/2003, 17/2004, 136/2004, 107/2007, 57/2011, 61/2011, 25/2013, 75/2014 i 57/2015, dalje Obz/03) i novog Obiteljskog zakona ("Narodne novine" broj 103/15, 98/19, 47/20, 49/23 i 156/23 dalje ObZ).

18. Odredbom čl. 247. ObZ/03 propisano je da bračni drugovi mogu imati bračnu stečevinu i vlastitu imovinu. Člankom 248. je propisano da je bračna stečevina imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine, te da su bračni drugovi u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini, ako nisu drukčije ugovorili bračnim ugovorom (čl. 249. ObZ/03). Čl. 253. propisuje da imovina koju bračni drug ima u trenutku sklapanja braka, ostaje njegova vlastita imovina, a vlastita imovina je i imovina koju je bračni drug stekao tijekom bračne zajednice na pravnom temelju različitom od navedenoga u članku 248. Zakona (nasljeđivanje, darovanje i sl.)

19. Odredbom čl. 35. ObZ propisano je da bračni drugovi mogu imati bračnu stečevinu i vlastitu imovinu. Odredbom čl. 36. st. 1. ObZ-a propisano je da je bračna stečevina ona imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine, a stavkom 3. istog članka je propisano da su bračni drugovi u jednakim dijelovima suvlasnici bračne stečevine, ako nisu drukčije ugovorili. Odredbom čl. 39. st. 1. i st. 2. ObZ propisano je da imovina koju bračni drug ima u trenutku sklapanja braka, ostaje njegova vlastita imovina, kao i imovina koju je bračni drug stekao tijekom trajanja bračne zajednice na pravnom temelju različitom od navedenog u članku 36. ovoga Zakona (nasljeđivanjem, darovanjem i sl.).

20. Dakle, oba primjenjiva Obiteljska zakona gotovo identično uređuju pravni režim bračne stečevine, dakle da je imovina stečena radom za trajanja bračne zajednice u suvlasništvu i to prema određenom zakonskom okviru od po pola odnosno 50%.

21. Pregledom aktivnog i povijesnog izvotka iz zemljišne knjige za odgovarajući posebni dio nekretnina upisanih u zk uložak 16394, katastarska općina: 329835, S., broj zemljišta (kat. čestice) ZEM 3936/12, DVORIŠTE, ZGRADA MJEŠOVITE UPORABE, površine 1384 m², od čega DVORIŠTE, površine 811 m², i to posebnih dijelova nekretnine označenih kao E-5 i E-59, pregledom Ugovora o kupoprodaji br. VG-23/2012 od 27. veljače 2012., Anexa Ugovora o kupoprodaji br. VG-23/2012 od 18. srpnja 2012. i Tabularne izjave od 18. srpnja 2012. utvrđeno je da je tuženik Ž.Š. na svim navedenim odgovarajućim suvlasničkim dijelovima upisan kao vlasnik za cijelo koje je stekao kupnjom predmetnih posebnih dijelova nekretnine od trgovačkog društva Q. c. d.o.o., a koje pravo vlasništva je upisano u zemljišnu knjigu na temelju rješenja Općinskog suda u S. broj Z-16401/2017 dana 8. svibnja 2017.

22. Pregledom aktivnog i povijesnog izvotka iz zemljišne knjige za odgovarajući posebni dio nekretnina upisanih u zk uložak 16394, katastarska općina: 329835, S., broj zemljišta (kat. čestice) ZEM 3936/12, DVORIŠTE, ZGRADA MJEŠOVITE UPORABE, površine 1384 m², od čega DVORIŠTE, površine 811 m², i to posebnih dijelova nekretnine označenih kao E-14 i E-49, pregledom Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 20. travnja 2017. utvrđeno je da je tuženik Ž.Š. na svim navedenim odgovarajućim suvlasničkim dijelovima upisan kao vlasnik za cijelo, a koje pravo vlasništva je stekao kupnjom predmetnih posebnih dijelova nekretnine od I.I. i K.I. i koje pravo vlasništva je

upisano u zemljišnu knjigu na temelju rješenja Općinskog suda u S. broj Z-14549/2017 dana 21. travnja 2017.

23. Pregledom aktivnog i povijesnog izvotka iz zemljišne knjige za nekretninu upisanu u zk uložak 599, katastarska općina: 329479, C., broj zemljišta (kat. čestice) 1917/2, ORANICA i rješenja Općinskog suda u S., Posebnog ZK odjela u S. od 30. srpnja 2021., Z-9077/2021 utvrđeno je da je tuženik Ž.Š. upisan kao vlasnik za cijelo na temelju prethodno citiranog rješenja suda.

24. Pregledom aktivnog i povijesnog izvotka iz zemljišne knjige za nekretninu upisanu u zk uložak 600, katastarska općina: 329479, C., broj zemljišta (kat. čestice) 1921, ORANICA i rješenja Općinskog suda u S., Posebnog ZK odjela u S. od 30. srpnja 2021., Z-9077/2021 utvrđeno je da je tuženik Ž.Š. upisan kao vlasnik za cijelo na temelju prethodno citiranog rješenja suda.

25. Pregledom spisa predmeta ovog suda poslovnog broja Z-9077/2021 utvrđeno je da je Ž.Š. po punomoćniku podnio 1. travnja 2020. prijedlog radi otvaranja pojedinačnog ispravnog postupka u zk. ul. 455 u odnosu na čest. zem. 1917/2 i zk. Ul. 547 u odnosu na čest. zem. 1921, sve k.o. C. radi ispravka uknjižbe i to na način da dozvoli upisa brisanja prava vlasništva idealnih dijelova predmetnih nekretnina u suvlasničkim dijelovima sa imena kako su ranije bili upisani uz istodobni upis tog prava na ime predlagatelja Ž.Š.. Prijedlogu, među ostalim, prileže: ugovor o kupoprodaji nekretnine zaključen 27. prosinca 2019. između I.Đ. iz Splita kao prodavatelja i Ž.Š. kao kupca na temelju kojeg je Ž.Š. stekao izvanknjižno pravo vlasništva za cijelo nekretnine označene kao čest. zem. 1917/2 upisanu u zk. ul. 455, k.o. C.; ugovor o kupoprodaji nekretnine zaključen 17. listopada 2019. između M.M. iz S. kao prodavateljice i Ž.Š. kao kupca na temelju kojeg je Ž.Š. stekao izvanknjižno pravo vlasništva 1/2 dijela nekretnine označene kao čest. zem. 1921 upisanu u zk. ul. 547, k.o. C. i ugovor o kupoprodaji nekretnine zaključen 23. listopada 2019. između A.Ć. pok. J. iz C. i A.Ć. pok. J. iz C. kao prodavatelja i Ž.Š. kao kupca na temelju kojeg je Ž.Š. stekao izvanknjižno pravo vlasništva ukupno 1/2 dijela nekretnine označene kao čest. zem. 1921 upisanu u zk. ul. 547, k.o. C.. Po provedenom dokaznom postupku Općinski sud u S., Poseban ZK odjel u S., je rješenjem od 30. srpnja 2021., poslovni broj Z-9077/2021 prihvatio prijavu i odredio ispravak u ZU 455, k.o. C. otpisom čest. zem. 1917/2 u novi zk. Ul. 599 za k.o. C. te uknjižbom prava vlasništva u korist Ž.Š. za cijelo uz prethodno brisanje prava vlasništva s imena svih zk ovlaštenika sa svih upisanih udjela, te prihvatio prijavu i odredio ispravak u zk. Ul. 546/7, k.o. C. u korist Ž.Š. za cijelo uz prethodno brisanje prava vlasništva s imena svih zk ovlaštenika sa upisanih udjela.

26. Pregledom ovjerenog prijevoda sa njemačkog na hrvatski jezik ugovora o zajmu utvrđeno je da je zaključen 17. veljače 2012. između M.Š. kao zajmoprimca i D. B. P. und G. AG kao zajmodavca na neto iznos od 51.400,00 eura.

27. Pregledom ovjerenog prijevoda sa njemačkog na hrvatski jezik naloga broj U8234674 utvrđeno je da je D.P. AG, Usluga prosljeđivanja pošte, dana 6. siječnja 2022. Ž. Š. uputila dopis kojim se zahvaljuje na njegovom žurnom nalogu za prosljeđivanje pošte za pisma zbog preseljenja sa početkom 12. siječnja 2022., gdje se kao dotadašnja adresa Ž.Š. navodi B., K. str. 6., a kao nova adresa B., T. 7.

28. Pregledom ovjerenog prijevoda sa njemačkog na hrvatski jezik obrasca prijave samostalne poslovne djelatnosti na ime Ž.Š. sa 1. studenog 2011. kao datumom početka obavljanja djelatnosti radi posredovanja u vezi sa rabljeni motornim vozilima te kupnja i prodaja rabljenih motornih vozila, adresa poslovnice R.. 52-54, B..

29. Pregledom ovjerenog prijevoda sa njemačkog na hrvatski jezik "porezne prijave" utvrđeno je da se radi odlukama nadležne porezne uprave SR NJ. kojom je odlučeno o zajedničkoj poreznoj prijavi poreza na dohodak, solidarnom doprinosu i crkvenom

porezu i kamatama tužiteljice i tuženika za 2018., 2019. i 2020. godinu, koje je kod nadležnog tijela SR NJ. zaprimljene 8. i 9. srpnja 2021. Kao adresa tužiteljice i tuženika na navedenim odlukama navedena je B., K. Str. 6.

30. Pregledom ovjerenog prijevoda sa njemačkog na hrvatski jezik ugovora o obuci i ugovora o radu za tužiteljicu utvrđeno je da je tužiteljica sa danom 1. kolovoza 1990. započela s obukom i probnim radom kod Lokalnog općeg zdravstvenog fonda u B. nakon čega je sa danom 29. lipnja 1993. primljena na radno mjesto referenta u području usluga, s punim radnom vremenom.

31. Pregledom potvrde o uplati sa lista 146 spisa utvrđeno je da se radi o uplati iznosa od 10.000,00 eura Ivanu Ivandiću a koja je opisana kao uplata Ž.Š. po Ugovoru o kupoprodaji od 20. travnja 2017., dok je kao uplatitelj navedena I.Š..

32. Pregledom fotografija i video kompilacije fotografija sa lista 110-114 utvrđeno je da se na istima nalaze tužiteljica i tuženik, na nekim fotografijama su zagrljeni a na nekim se ljube.

33. Pregledom četiri video snimke dostavljene uz podnesak tužiteljice od 10. studenog 2022. utvrđeno je da prikazuju tužiteljicu i tuženika na proslavi 25. godišnjice braka koja je u svečanoj i radosnoj atmosferi, u prisutnosti većeg broja uzvanika uz živu glazbu. Na snimkama je vidljivo da stranke zajedno režu slavljeničku tortu, plešu, ljube se, a tuženik gotovo neprestano grli tužiteljicu. Bend koji je zabavljao uzvanike javno im je čestitao 25. godišnjicu braka, nakon čega su stranke zaplesale središnji ples, nalik onome kojim mladenci otvaraju svadbeno slavlje.

34. Saslušana na ročištu od 2. studenog 2023. tužiteljica navodi da je s tuženikom sklopila brak 3. travnja 1994., da je bračna zajednica prestala u rujnu 2021., a brak razveden 19. siječnja 2023. Ističe da su do prestanka zajednice stranke redovito putovale — na I. 2017., u M. 2018., na K. i u A. 2019. — te da su redovito provodile godišnje odmore u H., održavale su intimne odnose i 2019. proslavile 25. obljetnicu braka. Navodi da je posljednja zajednička porezna prijava tuženika i nje podnesena 2021. za 2020. godinu, s godišnjim povratom poreza od oko 25.000,00 eura. Pojašnjava se da su u kolovozu 2021. stranke zajedno boravile u H., da su 13. kolovoza upoznale obitelj budućeg zeta te da su potom bile na ručku u C. na Veliku Gospu, nakon čega su se tužiteljica i kći vratile u NJ.. Navodi da se tuženik po povratku u NJ. jednog dana presvukao, otišao na balote i prestao se javljati. Ističe da se nakon tri tjedna pojavio u stanu kćeri i pokazao joj fotografiju novorođenčeta riječima „ovo ti je polubrat“, da je potom pokupio stvari iz zajedničkog najamnog stana te da je 1. studenog 2021. tužiteljica podnijela zahtjev za razvod braka. Tužiteljica navodi da od 1. kolovoza 1990. radi u B. u zdravstvenom osiguranju kao voditeljica odjela bolovanja, s bruto plaćom od 5.100,00 eura, odnosno neto oko 3.300,00 eura, da drugih prihoda nema te da u vlasništvu ima samo automobil. Za tuženika navodi da je do 2011. radio samo povremeno, ukupno oko pet godina, a potom preuzeo autoservis i otvorio prodajni servis automobila. Ističe da je za cijelo vrijeme trajanja braka sama pokrivala troškove stanovanja, režije i prehrane te da je mjesečno štedjela 300–400 eura. Nadalje navodi da su stranke 2012. kupile dvosobni stan u Ulici generala B.Z. u S. za oko 110.000,00 eura, od čega je 50.000,00 eura isplatila ona nakon što joj je banka odobrila kredit od 50.000,00 eura, te da su 2017. stranke kupile trosobni stan na istoj adresi, isplaćen u cijelosti u gotovini 31. prosinca 2017. Pojašnjava se da su oba stana upisana na ime tuženika radi poreznog oslobođenja kao branitelja te da uz svaki stan idu dva parkirna mjesta. Navodi da je trosobni stan bio namijenjen kćeri I., koja sada ima 29 godina i živi u B. s mužem i djetetom, te da je kći stan uredila o svom trošku, izuzev kuhinje koju je platila tužiteljica. Ističe da tuženik trenutno živi u trosobnom stanju s novom partnericom i njihovim djetetom. Navodi da su 2019. stranke kupile dvije nekretnine u C. s namjerom

izgradnje vile, da su temelji postavljeni, no da su radovi prekinuti. Tužiteljica navodi da je u braku bilo uspona i padova, da je bila par puta fizički ozlijeđena od strane tuženika te da je to jednom prijavila policiji, ali da je njihova bračna zajednica egzistirala sve do rujna 2021. Na pitanje o tuženikovom poslovanju izjavljuje da tuženik nije imao partnersku tvrtku s B.M., ali da je njen otac posudio tuženiku 25.000,00 maraka koje je ovaj vratio. Navodi da režije za oba stana u S. plaća tuženik sa svog računa u O. banci, da ona nema račun u R.H. te da nije uplaćivala novac na tuženikov račun.

35. Saslušan na ročištu tuženik potvrđuje datume sklapanja i razvoda braka. Navodi da se s tužiteljicom poznao od djetinjstva, da su bili u vezi prije braka te da je tužiteljica bila trudna u vrijeme sklapanja braka. Ističe da su problemi u braku počeli već po dolasku u NJ., da je tužiteljica dvadesetak dana nakon toga prvi put otišla kod svojih roditelja te da su oboje više puta odlazili iz kuće zbog sukoba i svađa, ali da bi se mirili i nastavljali živjeti zajedno ponajviše radi maloljetnog djeteta. Navodi da je 2014. rekla tužiteljica da je između njih gotovo te da je 2016. tužiteljica pokrenula postupak rastave braka, no da su od toga odustali zbog maloljetne I.. Tvrdi da je za njega bračna zajednica prestala 2012. godine te da intimne odnose nisu imali više od 15 godina. Na upit suda zašto je onda na videosnimkama i fotografijama na kojima je zagrljen s tužiteljicom, zajedno s njom pjeva, pleše i reže tortu, a čiju je autentičnost potvrdio, tuženik odgovara da tada među njima tada nije postojala bračna zajednica, da je sve bilo na inicijativu njihove kćeri te da se pita što je trebalo učiniti pred tolikim brojem ljudi. Pojašnjava da je za njegov 50. rođendan organizirao proslavu na kojoj su bili većinom njegovi prijatelji i poslovni partneri, no da je na inicijativu kćeri ta proslava spojena s proslavom 25. obljetnice braka. Glede boravka s tužiteljicom u M. 2018. navodi da je njihova kći htjela ići na finale utakmice Hrvatska–Francuska, da je tužiteljica došla s kćeri te da on nije znao da će ona doći, ističući da je on u M. bio od prve do zadnje utakmice Svjetskog prvenstva. Potvrđuje da je s tužiteljicom 2017. bio na Islandu, u travnju 2019. dva do tri dana na K. te u svibnju 2019. u A., ali navodi da iako je s tužiteljicom bio na mnogo proslava i druženja da bračna zajednica među njima u tom razdoblju nije funkcionirala. Na upit suda o odnosu s kćeri navodi se da je prekinuo odnos s njom jer je ona pod utjecajem majke te da ga ne namjerava obnavljati. Glede zaposlenja i prihoda tuženik navodi da je od početka braka radio „na crno“ te da je 1997. s B.M. osnovao firmu koja je formalno glasila na ime B.M. radi papira u NJ., dok su prihode dijelili po pola, a da je ta firma trajala tri godine. Potvrđuje da mu je otac tužiteljice za otvaranje tvrtke posudio 25.000,00 maraka koje je vratio prodavši svoj automobil. Navodi da je nakon toga radio kao automehaničar u jednoj firmi dvije i pol godine, potom prešao u drugu, te da je cijelo vrijeme zarađivao više od tužiteljice jer je radio tri posla istovremeno. Tvrdi da nije istina da je tužiteljica podmirivala troškove njihova života te da je do 2016. tužiteljica imala punomoć i njegovu karticu na računu u NJ., a da bi on svoju plaću digao te su je zajednički trošili. Navodi da tužiteljica tek od 2017. ima bolju plaću. Ističe da je u NJ. bio prijavljen ukupno oko 7–8 godina te da tužiteljica ima veći iznos uplaćenih doprinosa. Od 2011. do 2014. poslovao je u tvrtki A. koja je bila na lošem glasu zbog ranijeg vlasnika, a nakon 2014. preuzeo je drugu tvrtku i pripojio je prvu. Godine 2015. firmu je preselio na bolju lokaciju te je za ta ulaganja posudio 180.000,00 eura od bivšeg poslovnog partnera i 120.000,00 eura od drugog. Tvrdi da su prihodi od poslovanja bili odlični jer inače ne bi mogao steći sve nekretnine, koje je stekao, a sve da je stekao od prihoda te firme (putovanja, nekretnine i automobile). Glede nekretnina tuženik navodi da je 2012. s tužiteljicom odlučio kupiti stan u R.H. 50.000,00 eura za potrebe te kupoprodaje, a da je ostatak isplatio on od prihoda svog poslovanja. Za drugi stan navodi da ga je isplatio u gotovini, da je o tome razgovarao s tužiteljicom koja je u startu bila protiv kupnje te da je taj stan bio namijenjen I., ali da ona u njemu nikada nije živjela.

Osporava navode tužiteljice da je I. opremila stan u cijelosti vlastitim sredstvima te tvrdi da je on financirao veće radove u vidu obnove. Za uređenje prvog stana navodi se da je 80% uredio on, a 20% tužiteljica. Navodi da je prvu ratu za stan kupljen od I. platio njegov prijatelj I.P.. Za nekretnine u C. ističe da ih je kupio novcem od vlastitih prihoda s namjerom izgradnje vile s bazenom radi iznajmljivanja, da se nalaze u blizini rodne kuće njegovih roditelja te da nekretnine nisu privedene svojoj vrsti. Tvrdi da tužiteljica ne poznaje iznose za koje su nekretnine kupljene, a što je u suprotnosti s njezinim navodima o skladnoj bračnoj zajednici, te da ona nije sudjelovala u pregovorima oko kupnje nekretnina u C. nego je saznala tek kada je kćeri poslao projekt. Nadalje navodi da je kupio tri broda — 2012., 2014. i 2016. — sve na leasing preko hrvatske tvrtke T. osnovane 2016. Režijske troškove za oba stana u Splitu plaća on. Tuženik navodi da je sadašnju izvanbračnu partnericu upoznao 2017. na Ž. u S. te da su u rujnu 2021. dobili zajedničko dijete, a da ona s njim živi na relaciji NJ.–H. Navodi da kćeri nije izričito kazao za novu partnericu, ali da je cijeli B., odnosno svi njihovi prijatelji i poznanici, znali za to. Ističe da je organizirao feštu na kojoj su bili nazočni Ivana i njezin muž te da joj je tom prilikom kazao kako firma sada ima nasljednika. Iz stana u kojem je živio s tužiteljicom iselio je kroz 5.–6. mjesec 2021., a prebivalište odjavio 2022. Na upit punomoćnika tuženika o fra M.S. navodi da je on bio župnik u B. te da je za vrijeme njihova svađa često dolazio, a da je jednom prilikom na inicijativu majke tužiteljice došao kod njih doma obnoviti bračne zavjete, i to 2014. ili 2015. Potvrđuje da je imao izvanbračne afere za vrijeme braka, i to više puta, te navodi da mu je tužiteljica 2015. jednom prilikom rekla da joj se gadi, nakon čega više nije htio imati odnose s njom. Navodi da je čistačica bila angažirana za pranje stana i donjeg rublja te da je on 90% vremena bio izvan kuće. Na pitanje o nasilju nad tužiteljicom i kćeri odgovara da ih nije tukao, ali potvrđuje da su tužiteljica i kći bile u sigurnoj kući, navodeći da je majka tužiteljica zbog njihove svađe zvala policiju. Tvrdi da bračna zajednica od prvog dana nije funkcionirala zbog miješanja majke tužiteljice u brak i zbog karaktera tužiteljice.

36. Saslušana na ročištu svjedokinja C.S. navodi da živi u B. posljednjih 26 godina te da toliko dugo poznaje obje stranke. Ističe da je tuženik bio kršten kum njezinom sinu 2000. godine, da je na tom krštenju bila prisutna i tužiteljica te da su cijelo vrijeme imali dobar kontakt — pili kavu zajedno, odlazili na večeri i često su se družili, uključujući i u S.. Navodi da je 2016. njezin sin imao krizmu i želio da mu tuženik bude kum te da su tom prigodom u njezin stan došli supružnici Š. i njihova kći. Također navodi da su 2017. slavili pričest njezinih kćeri u jednom restoranu u B., da su tom prilikom bili prisutni i tužiteljica i tuženik te da joj u tom trenutku nije djelovalo da među njima postoje ikakvi problemi. Svjedokinja navodi da su često odlazili u automehaničarsku radnju tuženika koji je održavao njihov automobil te da joj je tuženik tim prilikama govorio o tužiteljici, koliko ju voli, kao i svoju kćer koja je za njega bila pojam. Svjedokinja ističe da su se od 2018. do 2021. ona i njezin suprug često družili s bračnim parom Š., da bi često bila prisutna i njihova kći, iako sve manje kako je odrastala. Navodi da su vrijeme provodili u S., odlazili u DŽ. i M. te da su 2020. više puta bili na brodu njezina supruga na jednodnevnim izletima, da im je bilo jako lijepo i da joj je, sagledavajući sve zajedno, brak stranaka djelovao kao sretan. Nadalje navodi da je u kolovozu 2021. u B., dok joj je muž bio u S., svjedokinja sa suprugom kupovala automobil te ju je suprug uputio tuženiku da ode k njemu u njegovu automehaničarsku radnju. Ističe da je uvijek imala dobar kontakt s tuženikom te da su i tom zgodom popričali. Navodi da joj je tuženik rekao kako će uskoro ići na godišnji odmor sa ženom i kćeri koje su u tom trenutku boravile u S. te da je posebno naglasio kako mu je u životu najvažnija kći i kako će joj sve ostaviti. Svjedokinja navodi da je petnaest dana nakon tog razgovora saznala da je tuženik dobio drugo dijete s drugom osobom, i to na način da ju je nazvao njezin 25-

godišnji sin i to joj priopćio, te da je za nju to bio šok jer je tuženik uvijek ostavljao dojam osobe koja stoji iza svojih riječi. Svjedokinja navodi da je bila prisutna u restoranu u B. kada je tuženik slavio 50. rođendan, a ujedno su tužiteljica i tuženik istom zgodom slavili i 25. obljetnicu braka. Ističe da prvotno nije htjela ići na to slavlje jer je bila umorna, ali da je ipak odlučila otići jer se s njima osjećala blisko. Navodi da se sjeća kako je tuženik na toj proslavi grlio i ljubio tužiteljicu te joj donio buket ruža, da je sve što je mogla vidjeti u smislu njihovog odnosa bilo lijepo te da ni po čemu nije mogla naslutiti da postoje problemi u njihovom braku. Dodaje da joj se stranke nikad nisu povjeravale ponaosob o problemima u braku. Na posebni upit svjedokinja navodi da joj je poznato da je bračna zajednica stranaka prestala u rujnu 2021., da to zna jer joj je rekla tužiteljica nakon što je tuženik dobio drugo dijete te da je ta informacija „odjeknula kao bomba” u B.. Pojašnjava da je po njezinu sudu bračna zajednica prestala u kolovozu 2021. a to zna jer joj je tako rekla M.Š. nakon što je gospodin Š. dobio drugo dijete. Navodi da joj nije poznato da je itko od njezinih poznanika znao da je tuženik dobio dijete s drugom ženom. Svjedokinja navodi da joj tužiteljica nikada nije pričala o ranijim problemima s tuženikom, da joj nije poznato da je tužiteljica napuštala bračnu zajednicu niti da je u NJ. pokrenula postupak radi razvoda braka. Ime fra M.S. joj ne znači ništa niti joj je tužiteljica ikada spominjala da bi ta osoba dolazila u njihov dom. Navodi da joj stranke nisu spominjale razloge zbog kojih su ostale na jednom djetetu te da joj do saznanja za izvanbračno dijete tuženika nisu bile poznate njegove izvanbračne afere. Ističe da joj ni njezin suprug nije pričao da je tuženik u novoj vezi te da je to bila tajna tuženika za koju nije znao ni njezin suprug. Navodi da joj nije poznato da bi njezin suprug u kolovozu 2020. platio avionsku kartu za tuženikovu novu partnericu. Glede nekretnina svjedokinja navodi da koliko ona zna stranke su nekretnine stekle za vrijeme bračne zajednice. Ističe da su joj o kupnji stanova pričali i tuženik i tužiteljica još 2015., te da se posebno sjeća kako joj je tuženik rekao da je drugi stan kupljen za kći, a treći — pojašnjavajući da se zapravo radi o stanu na trećem katu — za tuženika i tužiteljicu „za stare dane”. Navodi da joj je tuženik rekao da je stan namijenjen kćeri sređivala Ivana uz pomoć tužiteljice. Svjedokinja navodi da u tim stanovima nije bila, ali da je bio njezin muž. Svjedokinja navodi da je prijateljstvo između njezina supruga i tuženika prekinuto vjerojatno iz razloga što je njezin suprug tuženiku spočitao ponašanje prema supruzi i kćeri nakon toliko godina braka, a da se tuženiku takav komentar nije svidio. Na upite tuženika odgovara da joj njezin suprug ništa nije govorio o tuženikovim problemima u odnosu s tužiteljicom te da joj je sam tuženik u razgovoru u kolovozu 2021. govorio kako ne ide s tužiteljicom i kćeri na putovanja jer nema volje i ima drugih obveza.

37. Saslušana na ročištu svjedokinja I.Š. — kći stranaka — navodi da je do rujna 2021. živjela zajedno s roditeljima u obiteljskom stanu u B.. Navodi da se jasno sjeća subote kada je otac nakon ručka otišao na balote i više se nije vratio te da je nedugo nakon toga odselila u svoj stan. Pojašnjava da je i prije očeva odlaska preuređivala svoju djevojačku sobu kako bi mogla roditeljima omogućiti korištenje iste nakon što iseli. Ističe da su oduvijek bili obitelji „na mjestu” te da ih je hrvatska zajednica u B., koja je inače mala, znala kao urednu obitelj. Svjedokinja navodi da je u obitelji između tužiteljice i tuženika bilo svađa, ali da je to doživljavala kao uobičajene obiteljske razmirice, pogotovo za vrijeme korone kada su svi bili intenzivnije okrenuti jedni na druge, te da to nije doživljavala kao narušene odnose. Ističe da su se oboje slagali s njezinim tadašnjim dečkom, a sadašnjim suprugom, te da bi znali reći „čuvat ćemo unučad”, „kupit ćemo 20 ovaca i živjeti na selu”, a da je ona takve izjave uvijek doživljavala kao njihove zajedničke planove za budućnost. Navodi da su se tužiteljica i tuženik povjeravali jedan drugom u svakodnevnim problemima, primjerice onima na poslu, tražili jedan od drugog savjet i podršku te da joj je to uvijek bio primjer i uzor za međusobno odnošenje partnera.

Navodi da se intenzitet odnosa među njezinim roditeljima nije bitno mijenjao za vrijeme njezina života s njima, izuzev kratkog perioda kada je bila mlađa i kada je jednom prilikom s majkom bila u sigurnoj kući, te da su izuzev toga odnosi između njezinih roditelja uvijek bili podjednakog intenziteta i kvalitete. Na poseban upit potvrđuje da su njezini roditelji prethodnih pet godina spavali zajedno u bračnom krevetu te da bi se čak porječkali oko televizije u bračnoj sobi. S obzirom na zajedničke aktivnosti svjedokinja navodi da su u berlinskoj zajednici stranke često zajedno odlazile na fešte koje bi očeva firmu financirala i sponzorirala, da su zajedno odlazili na slavlja te da su roditelji uvijek bili uz nju. Ističe da je za 25. obljetnicu braka roditeljima poklonila putovanje na K. u G.. Navodi da su 2016. zajedno bili na nogometnom prvenstvu u Francuskoj te da je za prvenstvo u L. 2020. kupila putne karte, no da je to prvenstvo otkazano zbog korone. Pojašnjava da su 2018. zajedno bili u M., da je otac od početka bio na Svjetskom prvenstvu te da je, kada je H. prošla u finale, zvao da moraju doći, pa su majka, njezina prijateljica i ona doslovno preko noći odletjele za M. iz D., a da bez očeve organizacije to ne bi bilo moguće jer ih je dočekaao taksijem i zajedno su otišli u hotel. Za putovanje u A. navodi se da je 2018. ili 2019. ondje organizirano događanje za velike dobavljače zamjenskih dijelova za automobile na koje je pozvan njezin otac te da je na to putovanje poveo njezinu majku budući da je mogao sa sobom povesti pratnju. Navodi da su roditelji zajedno bez nje bili i na kvalifikacijskoj utakmici na I.. Glede proslave 25. obljetnice braka i 50. rođendana oca svjedokinja navodi da je to bio njezin prijedlog koji su roditelji prihvatili i angažirali se oko organizacije. Pojašnjava da je ona bila zadužena za dekoracije, da je otac dogovarao catering, da su im gosti dolazili i avionom iz S. te da su majka i otac dijelili pozivnice koje je ona izradila. Svjedokinja navodi da je u početku, kada je očeva tvrtka osnovana 2011. ili 2012. godine, što je u početku bila amaterski, majka bitno sudjelovala u organizaciji posla, savjetovala oko poreza, osiguranja i slično, te da se sjeća da su neke blagdane proveli radeći za potrebe tvrtke. Navodi da je majka kasnije manje sudjelovala, ali da je uvijek bila prisutna u smislu da je znala što se u firmi događa te da bi se otac savjetovao s njom oko problema na poslu. Glede financiranja troškova svakodnevnog života navodi se da je to bilo podjednako — primjerice trošak telefona bi plaćao jedan roditelj, drugi bi plaćao neke druge troškove — te da je njegov sveukupni dojam da su se troškovi podmirivali u jednakim dijelovima. Glede saznanja o polubratu svjedokinja navodi da je, nakon što je te subote otac nestao i one ga zvale, on se konačno na njezino inzistiranje odazvao, jednu večer došao u njezin stan i dosta sabrano joj rekao da sada ima novu obitelj te joj je pokazivao fotografije. Navodi da je uspjela od šoka postaviti par pitanja, ali da joj se sveukupno činilo kao da je na drugoj planeti. Glede nekretnina svjedokinja navodi da je prvi stan kupljen preko nekog poznanika kako bi imali gdje boraviti prilikom dolaska na ljetovanje u S.. Za drugi stan navodi da je kupljen za vrijeme njezina magisterija, u istoj zgradi, i da je kupljen za nju, te da bi joj roditelji znali reći „kad budemo tu ti nam pošalji unuča gore, a ti odi na more“. Navodi da se zna da je kupljeno i zemljište u C. odmah pored očeve rodne kuće, da je trebalo neko vrijeme da se to papirnato sredi, te da su nakon kupnje zajedno sudjelovali u projektiranju kuće — navodi da su majka, otac, njezin dečko i ona zajedno gledali projekt i komentirali ga u smislu organizacije rasporeda te eventualne uporabe za turistički najam. Pojašnjava da je, koliko je ona shvatila, namjera kupnje bila da roditelji imaju gdje doći ako se vrate iz NJ., a da se potom postepeno ušuljala i ideja iskorištavanja nekretnina za turističke svrhe. Navodi da se sjeća da je 2019. ili 2020. bila prisutna na sastanku u D. na kojem su bili njezini roditelji i jedan čovjek koji je trebao izgraditi nekakve kocke na ulazu u kuću, a kada su temelji već bili postavljeni. Za stan kupljen za nju navodi se da su ga sređivali u ljeto 2018. ili 2019., da je ona uložila vlastita sredstva za namještanje stana kupivši namještaj u L. u D. te da je

majka financirala kupnju kuhinje. Glede financiranja kupovnine za dva stana u S. i nekretnine u C. navodi da je prvi stan financiran od zajedničkih sredstava roditelja u koji se ne može razdijeliti čiji su to novci, da je za gornji stan majka podigla kredit, a da je drugi stan kupljen dijelom u gotovini, a za drugu polovinu cijene sredstva su uplaćivana na njezin račun s kojeg su potom prenesena na račun prodavatelja. Pojašnjava da joj je upravo zbog tog prebacivanja veće svote novca na njezin račun i uplate na račun u H. banka ukinula studentski račun jer joj je ta transakcija bila sumnjiva. Svjedokinja navodi da je tuženik trenutno u posjedu oba stana, da ona nije bila u tom stanu zadnje dvije godine i da koliko joj je poznato ni tužiteljica, te da joj je poznato da u tim stanovima živi otac s novom obitelji. Navodi da režije za nekretnine u R.H. plaća otac sa svog hrvatskog računa na kojem je imao trajni nalog. Za radove na kući u C. navodi se da su prešli iznos od 20.000,00 eura, a da za cijenu zemljišta ne zna. Navodi da je izgradnja stala, prema njezinoj procjeni dijelom i zbog korone. Svjedokinja navodi da je imala punomoć na računu očeve tvrtke, ali da s tog računa nije podizala novac niti ga prebacivala na vlastiti račun, već da bi njezin otac par puta s tog računa prebacio manji iznos na njezin račun, primjerice kada bi ona plaćala najam. Na upit punomoćnika tuženika o pokretanju postupka razvoda braka u NJ. svjedokinja odgovara da je njezina majka sada pokrenula postupak za razvod, ali da joj nije poznato da bi ranije takav postupak pokrenula. Na pitanje o obiteljskom nasilju navodi se da je u pogledu događaja kada su majka i ona završile u sigurnoj kući tom prilikom policija izišla na teren, ali da drugih situacija ili prijava takve vrste nije bilo, te potvrđuje da je otac tukao majku i da se to dogodilo više puta. Glede fra M.S. navodi da ga poznaje, da je dolazio kod njih kući, da je bio na dužnosti u H. katoličkoj misiji u B. te da je dolazio na večere i blagoslove kao dušobrižnik, ali da ne može sa sigurnošću reći da je pozvan obnoviti bračne zavjete jer je fra M. iz B. otišao prije više od 10–15 godina, a ona je tada bila još mala. Na upit o proslavi na kojoj je tuženik navodno izjavio da „firma sada ima nasljednika“ svjedokinja navodi da je otac često organizirao različite proslave te da misli da se radi o jednom roštilju organiziranom za radnike na kojem su se ona i njezin zaručnik slučajno zatekli. Navodi da takvu izjavu nikada nije čula, ali da joj je zaručnik rekao tek krajem rujna 2021., nakon što se sve izdogađalo, da je navodno nešto takvo čulo, no da je to u tom trenutku povezao s mogućnostima prodaje tvrtke, a ne s postojanjem izvanbračnog djeteta. Svjedokinja navodi da joj je poznato da je namjera roditelja da se stan u S. kupljen 2017. upiše na njezino ime, ali da se ne želi miješati ni na koji način u eventualni dogovor roditelja oko nekretnine.

38. Saslušana na ročištu svjedokinja L.M.M.B. navodi da je dobra prijateljica s I.Š., kćeri stranaka, da se poznaju od 2016. te da je I. njezina najbolja prijateljica kojoj je ujedno i vjenčana kuma. Ističe da su se od početka poznanstva intenzivno družile, da je s vremenom upoznala i njezine roditelje te je provodila vrijeme s njima prilikom dolaska u S.. Navodi da su zajedno bili 2018. na Svjetskom nogometnom prvenstvu u M. te 2019. na proslavi obljetnice braka stranaka. Ističe da su ona i I. uvijek bile bliske i o svemu pričale, ali da joj I. nikad nije posebno spominjala da bi njezini roditelji imali veće probleme u braku. Svjedokinja navodi da je prilikom dolaska u S. bila prisutna i kada su stranke 2019. sređivale stan te da je bila u tom stanu. Navodi da se sjeća kako su prenosili kauč preko balkona jer nije mogao ući kroz vrata. Ističe da su 2019. zajedno bili na brodu te iste godine i na svadbi Ivana Jurića u C., a da je u blizini održavanja svadbe, u C., bio teren za koji su joj rekli da će tu graditi kuću. Pojašnjava da sve što navodi zna po kazivanju I., tuženika i tužiteljice. Navodi da se sjeća kako je tužiteljica jednom prilikom 2019. u stanu u S., kada se kupovao stan, rekla da bi ga trebalo upisati na I. te da je tuženik rekao da će to svakako ići na nju, a da je taj razgovor osobno čula. Glede prestanka bračne zajednice svjedokinja navodi da je u ljeto 2021., godinu dana

prije Ivanina vjenčanja, došla u S. s I. i tužiteljicom, da tuženik tada nije bio prisutan jer je ostao u B. zbog posla, a što nije bilo ništa neobično. Navodi da se ona nakon par dana vratila u B., da je potom tuženik došao u S. kako bi se on i tužiteljica upoznali s roditeljima I. zaručnika te da je taj susret, kako joj je rečeno, prošao odlično. Ističe da su se tužiteljica i I. potom vratile u B. jer su morale nastaviti s poslom te da je I. nakon toga odselila iz obiteljskog doma. Navodi da joj je I. ispričala kako se nedugo nakon toga njezin otac nije pojavio kući te da je, nakon što ga je Ivana više puta kontaktirala, došao na njezina vrata i rekao da ima izvanbračno dijete. Ističe da ju je Ivana nakon toga odmah nazvala da joj to prenese jer nije znala kako to reći majci. Svjedokinja navodi da je kasnije shvatila da je to bio i razlog zbog kojeg tuženik nije mogao doći u H. tog ljeta te da ni po čemu ranije nije mogla naslutiti da bi se nešto takvo dogodilo jer je svo vrijeme boravila kod njih kući i kad su slavili 25. obljetnicu braka nije ništa slutilo na postojanje ikakvih problema. Svjedokinja navodi da joj je poznato da je tužiteljica radila u zdravstvenom osiguranju, da joj je to bio i prvi posao u NJ., a da je tuženik imao svoju automehaničarsku radnju u kojoj je i ona servisirala automobil, kao i njezini roditelji. Ističe da je tuženika posljednji put srela u zimu 2021. kada je došla po zimske gume te da je tom prilikom imao potrebu ispričati joj svoju verziju događaja. Navodi da se ne može sjetiti svih detalja jer ga nije baš ni htjela slušati, ali da se sjeća kako joj je u jednom trenutku rekao „i ja imam pravo biti sretan“, na što mu je odgovorila da istina, svatko ima pravo biti sretan, ali da to nije način. Navodi da se ne može sjetiti niti da joj je tom prilikom govorio o problemima u odnosu s tužiteljicom. Glede nekretnina svjedokinja navodi da su ih stranke zajedno kupile, iznoseći pritom svoj stav da kada su osobe u braku da kupuju nekretninu zajedno, te da od tužiteljice i I. zna da je tužiteljica podizala kredit za kupnju nekih od tih nekretnina, ali ne zna točno kojih. Za opremanje drugog stana navodi da je I. kupila namještaj za tri spavaće sobe i dnevni boravak — krevete, kauče i ormare — a da je tužiteljica za taj stan u L. kupila kuhinju, te da to zna jer je i njima kupnja kuhinje u to vrijeme bila zanimljiva pa su se raspravljali o cijenama. Svjedokinja navodi da je proslava 25. obljetnice braka stranaka bila gotovo kao svadba, da je bilo oko stotinjak ljudi u kafiću te da je sama pomagala oko organizacije, kao što je I. ujedno pripremala i videa sa snimkama vjenčanja, krštenja i drugih obiteljskih događanja stranaka. Ističe da su sutradan u nedjelju nastavili slavlje u tuženikovo radnji. Dodaje da su tužiteljica i tuženik zajedno i sami putovali kao bračni par te da je prilikom jednog njihova zajedničkog putovanja I. iskoristila priliku da ih iznenadi novom bračnom sobom u njihovom obiteljskom domu u B.. Na poseban upit glede boravka u M. svjedokinja navodi da je ona bukirala sobu za I. i sebe, da je do njihova dolaska tuženik bio u sobi s prijateljem — čini joj se da mu je nadimak B. — a da je nakon njihova dolaska tužiteljica bila u sobi s tuženikom dok je B. bio u drugoj sobi. Dodaje da je tuženik bio na svim utakmicama osim na jednoj jer se zbog tužiteljčina rođendana nakratko vratio u B., a potom ponovno u M. gledati prvenstvo. Na upit punomoćnika tuženika svjedokinja navodi da se s tužiteljicom i I. vidjela prije mjesec dana te da se s njima čuje gotovo svakodnevno, ali da u vezi njezina današnjeg iskaza nisu posebno razgovarale jer su inače od prije poznati svi ti detalji, a da I. ne voli previše govoriti o tome jer ima osjećaj da time radi na štetu svoga oca. Navodi da je s tuženikom ranije bila u dobrim, normalnim prijateljskim odnosima, a da nakon svih događanja nisu ni u kakvim odnosima. Na upit je li joj u razdoblju od 2016. do 2021. I. govorila o nekim grubljim problemima u obitelji, konkretno o nasilju, svjedokinja odgovara da nije te da joj I. nije govorila da su ona i njezina majka koristile uslugu sigurne kuće. Na upit o proslavi na kojoj je tuženik navodno izjavio da firma sada ima nasljednika svjedokinja odgovara da je tuženik vrlo često organizirao zabave, ali da mu konkretna izjava ili zabava na kojoj se to dogodilo nije poznata.

39. Saslušan na ročištu svjedok A.P. navodi da tuženika i tužiteljicu poznaje još od kraja 1980-ih godina te da su nakon tog početnog upoznavanja izgubili kontakt sve do 2008. kada je tuženik došao k njemu zbog automobila i tada su se počeli intenzivnije vidati i družiti. Ističe da mu je u tom periodu bilo jako teško s tadašnjom suprugom te da se u druženjima s tužiteljicom i tuženikom njima povjeravao i da su mu bili od velike pomoći u tom teškom periodu. Navodi da su se 2018. on i tuženik posvađali na Svjetskom nogometnom prvenstvu na koje su otišli tuženik, J.S. zvanu Boco i on, a da su se posvađali jer se tuženik promijenio i počeo se ponašati kao da može kupiti ljude. Ističe da od 2018. on i tuženik nisu bili u kontaktu te da su se zadnji put te godine vidjeli na aerodromu po povratku iz M. u B., a da se sjeća da je tuženika na aerodromu tada dočekala tužiteljica. Na poseban upit suda o odnosima stranaka u razdoblju od 2008. do 2018. svjedok navodi da su za njega bili kao normalni bračni par, da su se od 2012. viđali najmanje jednom mjesečno te da mu se stranke nisu ništa posebno povjeravale o bilo kakvim problemima. Glede nekretnina navodi da mu je poznato da su stranke 2012. ili 2013. kupile stan koji je trebao biti za I. te da postoji i još jedan stan, čini mu se u istoj zgradi, ali da nije siguran je li kasnije kupljen ili nije. Na upite punomoćnice tužiteljice svjedok navodi da su tužiteljica i tuženik u razdoblju od 2008. do 2018. zajedno putovali i provodili godišnje odmore te da je i on putovao s njima. Navodi da su zajedno bili u K., da su 2016. on i tuženik bili u F. na nogometnom prvenstvu te da su na jednu utakmicu došle tužiteljica i I.. Također navodi da mu je poznato da su 2017. tužiteljica i tuženik bili na I. zbog nekog prvenstva, a da mu je to poznato jer je i sam iste godine bio na Islandu pa su o tome razgovarali. Ističe da mu se tuženik nikada nije povjerio da njihov brak ne funkcionira niti je ikad spominjao da bi se rastao od tužiteljice. Na upit o kupnji stana u S. svjedok navodi da ne poznaje financije stranaka, ali da se sjeća kako su oboje rekli da su zajedno kupili stan te da nije bilo spomena da bi jedno od njih govorilo da je stan samostalno kupljen. Glede boravka u M. navodi da on tada nije bio sa strankama jer je bio samo na prve tri utakmice, ali da mu je rečeno da je tužiteljica kasnije došla, samo što to ne zna iz prve ruke. Na upit o prestanku bračne zajednice navodi se da mu je to rekla tužiteljica 2021. kada ga je nazvala i došla k njemu radi automobila te mu je tom prilikom ispričala što se dogodilo. Na upit punomoćnika tuženika o rasporedu spavanja u R. za vrijeme Svjetskog prvenstva svjedok navodi da su u nekim gradovima u smještaju spavali zajedno u istoj sobi, a nekad u odvojenim sobama. Na pitanje o tuženikovom načinu života navodi se da je tuženik volio izlaziti vani, ali da mu njegove izvanbračne afere nisu poznate. Navodi da se ne sjeća da bi tuženik u sobu u R. dovodio drugu ženu. Pojašnjava da je tuženik istina volio noćariti, da ga je manje zanimala kultura u smislu obilaženja muzeja i slično te da su se među ostalima iz tog razloga razišli jer nisu imali zajedničke interese. Navodi da su izlazili vani u noćnim satima i bez tužiteljice te da u tom periodu tuženik nije imao izvanbračne afere s drugim ženama.

40. Tužiteljica je odustala od prijedloga za izvođenjem dokaza saslušanjem svjedokinje F.Y.

41. Sud je odustao od izvođenja dokaza saslušanjem svjedoka predloženih od strane tuženika i to fra M.S. i A.U. ocijenivši oba dokazna prijedloga nepotrebnima za utvrđivanje činjeničnog stanja relevantnog za odlučivanje u ovom predmetu. Naime, tuženik je saslušanje navedenih svjedoka predložio na okolnost da je bračna zajednica stranaka prestala znatno ranije nego što to tvrdi tužiteljica, pri čemu se oslanja na tvrdnje o razmiricama u braku, posjetu fra M.S. 2014. ili 2015. u njihovom domu te na pokretanje brakorazvodnog postupka u NJ. 2014. koji je obustavljen 2016. godine. Međutim, iz cjelokupne dokazne građe prethodno izvedene u ovom postupku — iskaza stranaka, svjedoka i pregledanih isprava, videosnimki i fotografija — proizlazi da je bračna zajednica stranaka, unatoč nespornim razmiricama koje su pratile njihov brak, nastavila

egzistirati i nakon razdoblja na koje se navedeni dokazni prijedlozi odnose. Sama činjenica da je brakorazvodni postupak u NJ. pokrenut 2014. i obustavljen 2016. upravo potvrđuje da su se stranke pomirile i nastavile bračnu zajednicu, budući da iz izvedenih dokaza nedvojbeno proizlazi da su stranke i nakon tog razdoblja zajedno putovale (I. 2017., M. 2018., K. i A. 2019.), zajedno provodile godišnje odmore u H., zajednički organizirale i proslavile 25. obljetnicu braka, podnosile zajedničke porezne prijave, spavale u zajedničkoj bračnoj sobi te pred prijateljima i obitelji nastupale kao bračni par, a što su potvrdili svi saslušani svjedoci koji su u relevantnom razdoblju imali neposredna saznanja o odnosima stranaka. Činjenica da su stranke imale povremene razmirice u braku, što nije sporno, kao ni eventualno pokretanje brakorazvodnog postupka koji je potom obustavljen (a koje navode tuženika osporava tužiteljica kao i njihova zajednička kći), ne znači ujedno i da je bračna zajednica prestala, budući da iz izvedenih dokaza proizlazi da je ista u svim bitnim vidovima — zajedničkom životu, intimnim odnosima, zajedničkom gospodarenju, zajedničkim planovima i zajedničkom nastupanju prema trećima — nastavila funkcionirati i nakon tog perioda. Slijedom navedenog, saslušanje svjedoka čija se saznanja odnose na razdoblje do 2015. odnosno 2016. godine, dakle na razdoblje nakon kojeg je bračna zajednica stranaka nesumnjivo nastavila egzistirati, ne bi moglo doprinijeti utvrđivanju odlučnih činjenica o trenutku prestanka bračne zajednice. Nadalje, sud dokaz saslušanjem fra M.S. nije mogao provesti ni iz faktičnih razloga jer prema podacima koje je dostavio sam tuženik nije bilo moguće doći do navedenog svjedoka. Stoga je sud, na temelju čl. 288. st. 2. ZPP-a, odustao od izvođenja navedenih dokaza kao nepotrebnih.

42. Sud je odustao od izvođenja dokaza saslušanjem svjedokinje G. M., sestre tužiteljice, koju je kao svjedoka predložio tuženik. Sud je svjedokinji uredno uputio poziv radi saslušanja, međutim ista je dopisom od 24. prosinca 2024. obavijestila sud da od 2006. boluje od teškog oblika multiple skleroze, da ima jake teškoće pri kretanju te oštećen vid, slijedom čega nije u mogućnosti fizički pristupiti sudu. U istom dopisu svjedokinja je navela da ne raspolaze saznanjima o bračnoj stečevini stranaka. Sud je razmatrao mogućnost saslušanja svjedokinje zamolbenim putem, međutim ocijenio je da izvođenje tog dokaza nije potrebno. Naime, činjenice na koje je tuženik predložio saslušanje ove svjedokinje —okolnosti stjecanja nekretnina, odnosi stranaka tijekom braka i sl. — u dovoljnoj su mjeri razjašnjene iz drugih izvedenih dokaza, i to iz iskaza stranaka, i drugih saslušanih svjedoka, posebice I.Š. kćeri parničnih stranaka i uvida u dokumentaciju. Stoga je sud ocijenio da saslušanje ove svjedokinje ne bi moglo dovesti do drukčijeg utvrđenja odlučnih činjenica, te je na temelju čl. 288. st. 2. ZPP-a odustao od izvođenja tog dokaza kao nepotrebnog.

43. Sud je odustao i od izvođenja dokaza pribavom podataka o uredovanju policijskih službenika po prijavama tužiteljice protiv tuženika i podatke o korištenju prava tužiteljice na smještaj u sigurnoj kući, jer se radi o događajima koji su se prema navodima tuženika, ali i prema iskazu same tužiteljice te zajedničke kćeri stranaka, odvijali tijekom trajanja bračne zajednice, nakon čega su stranke uspostavile zajednički život, što potvrđuju i svi ostali izvedeni dokazi. Stoga ocjenjuje da navedene okolnosti nisu odlučne za rješenje ovog spora te da bi se izvođenje tih dokaza nepotrebno odugovlačilo postupak.

44. Nisu prihvaćeni dokazni prijedlozi tuženika za pregled isprava: rješenja Općinskog suda u S. od 25. svibnja 2017., Z-16401/17, ni potvrde o uplati sudske pristojbe po spomenutom rješenju ni privremenog poreznog rješenja Ministarstva financije, Porezne uprave, Ispostave S. o 2. lipnja 2017. jer je tuženik te dokazne prijedloge istakao nakon zaključenja prethodnog postupka a nije dokazao da ih bez svoje krivnje nije mogao iznijeti odnosno predložiti prije zaključenja prethodnog postupka, sve sukladno odredbi čl. 299. ZPP-a.

45. Razmatrajući cjelokupnu dokaznu građu izvedenu u ovom postupku sud je utvrdio da je bračna zajednica stranaka trajala od sklapanja braka 31. ožujka 1994. do rujna 2021. godine te da predmetne nekretnine predstavljaju bračnu stečevinu stranaka stečenu radom za vrijeme trajanja bračne zajednice u smislu odredbe čl. 36. st. 1. ObZ-a, a što proizlazi iz sljedećih razloga.

46. U odnosu na pitanje trajanja bračne zajednice tužiteljica tvrdi da je bračna zajednica trajala do rujna 2021. kada je tuženik samovoljno napustio zajednički stan, dok tuženik tvrdi da je bračna zajednica za njega prestala 2012. godine te da stranke intimne odnose nisu imale više od 15 godina. Sud je, ocjenjujući izvedene dokaze pojedinačno i u njihovoj ukupnosti u smislu čl. 8. ZPP-a, utvrdio da je bračna zajednica stranaka prestala u rujnu 2021. godine, a što proizlazi iz sljedećeg.

47. Navodi tuženika da je bračna zajednica prestala 2012. godine u cijelosti su neuvjerljivi i u izravnoj proturječnosti s ostalim izvedenim dokazima, pa i s vlastitim iskazom tuženika. Naime, sam tuženik potvrđuje da je s tužiteljicom 2017. putovao na I., da je u travnju 2019. boravio s njom dva do tri dana na K., da je u svibnju 2019. bio s njom u A., da su zajedno bili na brojnim proslavama i druženjima te da su stranke do 2021. podnosile zajedničke porezne prijave u SR NJ. Također potvrđuje da je s tužiteljicom 2012. zajednički odlučio kupiti stan u S., da je s njom razgovarao o kupnji drugog stana, potvrđuje autentičnost videosnimki i fotografija s proslave 25. obljetnice braka 2019. godine na kojima se stranke grle, ljube, zajedno režu tortu i plešu zagrljeni. Tuženik navedeno pokušava objasniti tvrdnjom da je sve to činio na inicijativu kćeri i da se pita što je trebao učiniti pred tolikim brojem ljudi, međutim sud navedeno objašnjenje ocjenjuje neuvjerljivim i neživotnim. Zajednička putovanja u inozemstvo, zajedničko kupovanje nekretnina, podizanje kredita, zajedničko podnošenje poreznih prijava, zajedničko organiziranje proslave 25. obljetnice braka za stotinjak uzvanika 2019., te ponašanje na toj proslavi koje uključuje grljenje, ljubljenje i darivanje buketa ruža — daleko nadilaze puko održavanje privida bračne zajednice pred trećima.

48. Iskaz tužiteljice da je bračna zajednica prestala u rujnu 2021. u cijelosti je potvrđen iskazima svih saslušanih svjedoka. Svjedokinja I.Š., kći stranaka, koja je sa strankama živjela u zajedničkom obiteljskom stanu do rujna 2021., navodi da je u obitelji bilo svađa ali da je to doživljavala kao uobičajene obiteljske razmirice, da su se roditelji povjeravali jedno drugom u svakodnevnim problemima i tražili jedan od drugog savjete, da su joj zajednički planovi roditelja poput „čuvat ćemo unučad" i „kupit ćemo 20 ovaca i živjeti na selu" uvijek djelovali kao iskreni zajednički planovi za budućnost te da se intenzitet odnosa među roditeljima nije bitno mijenjao za vrijeme njezina života s njima. Posebno je značajna njezina potvrda da su roditelji prethodnih pet godina spavali zajedno u bračnom krevetu. Svjedokinja nadalje potvrđuje da su stranke zajedno odlazile na fešte, slavlja i nogometna prvenstva, da je tuženik 2018. organizirao dolazak tužiteljice i kćeri u M. na finale Svjetskog prvenstva te da su zajedno sudjelovali u projektiranju kuće u C.. Na pitanje o nasilju potvrđuje da je otac tukao majku više puta, ali izričito navodi da izuzev jednog incidenta nakon kojeg su ona i majka bile u sigurnoj kući, odnosi među njezinim roditeljima su uvijek bili podjednakog intenziteta i kvalitete.

49. Svjedokinja C.S., koja stranke poznaje 26 godina i koja se sa strankama redovito družila, a čiji je iskaz sud prihvatio kao isitnit i uvjerljiv, navodi da joj je brak stranaka djelovao kao sretan, da su se od 2018. do 2021. ona i njezin suprug često družili s bračnim parom Š., da su vrijeme provodili u S. i na jednodnevnim izletima na brodu te da ni po čemu nije mogla naslutiti da postoje problemi u njihovu braku. Posebno je značajan njezin iskaz da joj je tuženik u kolovozu 2021. — dakle neposredno prije prestanka bračne zajednice — u svojoj radnji govorio kako mu je u životu najvažnija kći, kako će joj sve ostaviti te da će uskoro ići na godišnji odmor sa ženom i kćeri, što je u

potpunoj suprotnosti s tuženikova tvrdnjom da bračna zajednica za njega nije postojala već godinama. Svjedokinja izričito navodi da joj se stranke nikad nisu povjeravale o problemima u braku, da joj tužiteljica nikad nije pričala o ranijim problemima s tuženikom, da joj nije poznato da je tužiteljica napuštala bračnu zajednicu te da joj do saznanja za izvanbračno dijete tuženika nisu bile poznate njegove izvanbračne afere. Ističe da je vijest o tuženikovu izvanbračnom djetetu „odjeknula kao bomba” u B., što dodatno potvrđuje da nitko iz okruženja stranaka nije opažao prestanak njihove bračne zajednice.

50. Svjedokinja L.M.M.B., najbolja prijateljica kćeri stranaka i njezina vjenčana kuma, koja se s I.Š. od 2016. intenzivno družila i provodila vrijeme s obje stranke, navodi da joj I. nikad nije posebno spominjala da bi njezini roditelji imali veće probleme u braku. Potvrđuje da je bila prisutna kada su stranke 2019. zajedno sređivale stan u S., da su 2019. zajedno bili na brodu i na svadbi u C. te da je osobno čula razgovor u kojem su tužiteljica i tuženik zajednički razgovarali o tome da se stan upiše na Ivanu. Navodi da ni po čemu ranije nije mogla naslutiti da bi se nešto poput tuženikova izvanbračnog djeteta moglo dogoditi. Na upit je li joj I. u razdoblju od 2016. do 2021. govorila o grubljim problemima u obitelji ili nasilju, svjedokinja odgovara da nije. Posebno je značajan njezin iskaz o rasporedu spavanja u M. 2018. — da je nakon dolaska tužiteljice i I. tužiteljica bila u sobi s tuženikom — što dodatno pobija tvrdnju tuženika o nepostojanju intimnosti među strankama. Svjedokinja također navodi da je tuženik bio na svim utakmicama Svjetskog prvenstva osim na jednoj jer se zbog tužiteljčina rođendana nakratko vratio u B., što govori o kvaliteti odnosa stranaka u tom razdoblju i u izravnoj je suprotnosti s tvrdnjom tuženika da bračna zajednica nije funkcionirala.

51. Svjedok A.P., koji je sa strankama bio u kontaktu od 2008. do 2018., navodi da su za njega stranke bile normalni bračni par, da su se od 2012. viđali najmanje jednom mjesečno te da mu se stranke nisu povjeravale o bilo kakvim problemima. Izričito navodi da mu se tuženik nikada nije povjerio da brak ne funkcionira niti je ikad spominjao da bi se rastao od tužiteljice. Navodi da su stranke zajedno putovale i provodile godišnje odmоре te da se sjeća kako je tuženika na aerodromu po povratku iz M. 2018. dočekala tužiteljica.

52. Dakle, svi saslušani svjedoci — uključujući kći stranaka koja je s njima živjela, dugogodišnju obiteljsku prijateljicu, najbolju prijateljicu kćeri te dugogodišnjeg prijatelja tuženika — iskazuju neovisno jedan od drugoga, a opet podudarno, životno i uvjerljivo, slijedom čega im sud poklanja vjeru, te suglasno potvrđuju da su stranke prema vanjskom svijetu, ali i u privatnom životu, funkcionirale kao bračni par sve do rujna 2021. Niti jedan svjedok nije potvrdio tuženikove tvrdnje o prestanku bračne zajednice 2012. godine, niti je ikoji svjedok opazio da bi bračna zajednica stranaka u bilo kojem trenutku prije rujna 2021. bila prekinuta. Naprotiv, svi svjedoci opisuju zajedničke aktivnosti, putovanja, proslave, zajedničko planiranje i nastupanje stranaka kao para, a vijest o tuženikovu izvanbračnom djetetu za sve je bila iznenađenje.

53. Sud je pritom imao u vidu da postojanje razmirica, pa čak i ozbiljnijih sukoba u braku, samo po sebi ne znači prestanak bračne zajednice. Međutim, bračna zajednica u smislu čl. 36. st. 1. ObZ-a ne prestaje samim postojanjem sukoba ako bračni drugovi nastave zajednički život, zajedničko gospodarenje i zajedničko planiranje budućnosti, a što je u konkretnom slučaju nedvojbeno utvrđeno. Sve da je, kako navodi tuženik, brakorazvodni postupak među strankama pokrenut 2014. u NJ. i obustavljen 2016. upravo potvrđuje da su se stranke pomirile i nastavile bračnu zajednicu u punom opsegu, što potvrđuju sva zajednička putovanja, kupnje nekretnina, porezne prijave i proslave koje su uslijedile nakon tog razdoblja.

54. Posebno valja istaknuti da je tuženik u svom iskazu bio višestruko proturječan. S jedne strane tvrdi da je bračna zajednica prestala 2012. i da intimne odnose nisu imali više od 15 godina, a s druge strane potvrđuje zajednička putovanja u inozemstvo 2017., 2018. i 2019., zajedničke kupnje nekretnina, zajedničke porezne prijave do 2020. te autentičnost snimki na kojima se s tužiteljicom grli i ljubi na proslavi 25. obljetnice braka. Njegova tvrdnja da je kćer znala da bračna zajednica nije funkcionirala „zadnjih 5 godina“ u potpunoj je suprotnosti s iskazom same kćeri I.Š. koja navodi da je odnose roditelja doživljavala kao funkcionalne te da su spavali u zajedničkom krevetu. Zajednička kći stranaka je roditeljima za 25-godišnjicu braka 2019. organizirala i veliku proslavu u B., a što zasigurno ne bi činila da je među strankama bračna zajednica bila prestala. Tvrdnja tuženika da su „svi njihovi prijatelji i poznanici“ u B. znali za novu partnericu izričito je opovrgnuta iskazima svih svjedoka — svjedokinja C.S. navodi da joj ni njezin suprug, koji je bio blizak prijatelj tuženika, nije pričao da je tuženik u novoj vezi i da je to bila tajna tuženika; svjedokinja L.M.M.B. navodi da ni po čemu nije mogla naslutiti takav razvoj događaja; a svjedokinja I.Š. navodi da joj otac nikada izričito nije kazao za novu partnericu. Slijedom navedenog, sud iskaz tuženika o prestanku bračne zajednice prije rujna 2021. ocjenjuje neistinitim i konstruiranim za potrebe ovog postupka, a u cijelosti prihvaća iskaz tužiteljice, potvrđen iskazima svih saslušanih svjedoka i pregledanim video i foto dokumentacijom, da je bračna zajednica stranaka trajala do rujna 2021. godine.

55. Sud je pritom posebno prihvatio navode tužiteljice da je bračna zajednica prestala tek u rujnu 2021. jer navedeno u cijelosti proizlazi i iz iskaza svjedokinje I.Š., kćeri stranaka, koja detaljno i uvjerljivo opisuje okolnosti pod kojima je tuženik napustio zajednički obiteljski stan — navodeći da se jasno sjeća subote kada je otac nakon ručka otišao na balote i više se nije vratio, da se konačno na njezino inzistiranje odazvao, došao u njezin stan i dosta sabrano joj priopćio da sada ima novu obitelj pokazujući joj fotografije novorođenčeta. Sud iskazu ove svjedokinje poklanja posebnu vjeru iz više razloga. Kao prvo, svjedokinja kao kći obiju stranaka nema razloga prikloniti se niti jednom od roditelja, a upravo iz njezina iskaza proizlazi da odnose roditelja opisuje objektivno i uravnoteženo — potvrđuje da je u obitelji bilo svađa i da je otac tukao majku, ali istodobno navodi da je te razmirice doživljavala kao uobičajene obiteljske sukobe te da su odnosi roditelja, izuzev jednog incidenta, uvijek bili podjednakog intenziteta i kvalitete. Kao drugo, svjedokinja je na izričit upit o nekretninama koje su predmet ovog postupka navela da se ne želi miješati ni na koji način u eventualne dogovore roditelja oko tih nekretnina, čime je jasno dala do znanja da nema osobnog interesa u ishodu ovog postupka niti namjeru pogodovati bilo kojoj stranci. Slijedom navedenog, sud svjedokinju I.Š. ocjenjuje nepristranim i vjerodostojnim svjedokom čiji iskaz u cijelosti potvrđuje navode tužiteljice o trenutku prestanka bračne zajednice, a istodobno opovrgava tvrdnje tuženika da je bračna zajednica prestala 2012. godine. Navedeni zaključak dodatno se uklapa i u materijalne dokaze izvedene u postupku. Naime, iz naloga D.P. AG od 6. siječnja 2022. utvrđeno je da je tuženik tek s početkom 12. siječnja 2022. zatražio prosljeđivanje pošte sa zajedničke adrese u B., K. Str. 6 na novu adresu u B., T. 7, što potvrđuje da je do tog trenutka — dakle i kroz cijelu 2021. godinu — zajednička adresa stranaka bila njegova službena adresa. Nadalje, iz zajedničkih poreznih prijava stranaka utvrđeno je da su tužiteljica i tuženik zajednički podnosili porezne prijave za 2018., 2019. i 2020. godinu, koje su kod nadležnog tijela SR NJ. zaprimljene 8. i 9. srpnja 2021., a na kojima je kao adresa obiju stranaka navedena upravo zajednička adresa B., K. Str. 6. gdje su kao bračni par zajedno stanovali i pritom radili, privređivali sve do pred kraj 2021. kada je tuženik iselio iz zajedničkog stana a tužiteljica pokrenula postupak razvoda braka.

56. Utvrdivši da je bračna zajednica stranaka trajala do rujna 2021. godine, sud je nadalje utvrdio da su sve nekretnine koje su predmet ovog postupka stečene za vrijeme trajanja bračne zajednice. Naime, dvosobni stan (E-59) i pripadajuće parkirno mjesto (E-5) stečeni su na temelju ugovora o kupoprodaji iz 2012. godine; trosobni stan (E-49) i pripadajuće parkirno mjesto (E-14) stečeni su na temelju ugovora o kupoprodaji od 20. travnja 2017.; a nekretnine u C. (čest. zem. 1917/2 i čest. zem. 1921) stečene su na temelju ugovora o kupoprodaji zaključenim u listopadu i prosincu 2019. godine. Sve su navedene nekretnine, dakle, stečene u razdoblju od 2012. do 2019. — za vrijeme trajanja bračne zajednice koja je, kako je utvrđeno, prestala tek u rujnu 2021. Činjenica da su nekretnine u zemljišnoj knjizi upisane isključivo na ime tuženika ne utječe na njihov pravni režim bračne stečevine.

57. Što se tiče pitanja jesu li predmetne nekretnine bračna stečevina ili vlastita imovina tuženika tuženika, razmotrivši navode tuženika iz odgovora na tužbu i njegovog stranačkog iskaza sud utvrđuje da iz istih nedvojbeno proizlazi da predmetne nekretnine predstavljaju bračnu stečevinu stranaka u smislu čl. 249. i 253. ObZ/03 odnosno čl. 36. st. 2. ObZ/15, prema kojem bračnu stečevinu čini imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili koja potječe iz te imovine.

58. Naime, tuženik u svom iskazu izričito navodi da je sve nekretnine stekao od prihoda poslovanja obrta A.R., pri čemu sam potvrđuje da je navedeni obrt vodio za vrijeme trajanja braka s tužiteljicom, odnosno za vrijeme razdoblja koje — neovisno o tuženikovu osporavanju trajanja bračne zajednice — nesumnjivo obuhvaća godine u kojima su predmetne nekretnine stečene. Prihodi ostvareni poslovanjem obrta koji bračni drug vodi za vrijeme trajanja bračne zajednice predstavljaju upravo onu imovinu koja je stečena radom u smislu čl. 36. st. 2. ObZ-a, budući da pojam „rada“ u smislu navedene odredbe obuhvaća svaki oblik stjecanja prihoda radom bračnog druga, uključujući i prihode od samostalnog obavljanja djelatnosti. Činjenica da je obrt formalno glasi na ime tuženika pritom je pravno irelevantna jer odredbe o bračnoj stečevini ne razlikuju imovinu prema tome na čije je ime upisana ili tko ju je formalno stekao, već isključivo prema tome je li stečena radom za vrijeme trajanja bračne zajednice.

59. Tuženik, dakle, s jedne strane osporava da predmetne nekretnine predstavljaju bračnu stečevinu, a s druge strane sam potvrđuje da ih je stekao upravo od prihoda vlastitog rada — poslovanja obrta — i to u razdoblju koje se vremenski poklapa s trajanjem bračne zajednice stranaka. Time tuženik zapravo potvrđuje ispunjenje svih zakonskih pretpostavki za utvrđenje bračne stečevine iz čl. 36. st. 2. ObZ-a: da se radi o imovini stečenoj radom, za vrijeme trajanja bračne zajednice.

60. Usputno se dodaje i da tuženik potvrđuje da je tužiteljica podigla kredit od 51.400,00 eura za kupnju prvog stana u S., čime je izravno sudjelovala u financiranju kupnje jedne od predmetnih nekretnina, a što je potvrđeno i pregledom ugovora o zajmu od 17. veljače 2012. zaključenog između tužiteljice i D.B.P. und G. AG. Time se tuženikova tvrdnja iz odgovora na tužbu da „tužiteljica nije ničim doprinijela stjecanju predmetnih nekretnina“ pokazuje neistinitom i po njegovu vlastitom kasnijem priznanju.

61. Kao drugo, iz izvedenih dokaza proizlazi da je tužiteljica kontinuirano zaposlena od 1. kolovoza 1990. u zdravstvenom osiguranju u B., dakle neprekidno više od 30 godina, s bruto primanjima od 5.100,00 eura mjesečno. Nasuprot tome, sam tuženik priznaje da je u NJ. bio prijavljen ukupno samo 7–8 godina, da je od početka braka radio „na crno“ te da tužiteljica ima veći iznos uplaćenih doprinosa. Činjenica da je tužiteljica imala stalan, kontinuiran i dokumentiran izvor prihoda kroz cijelo trajanje braka, dok je tuženik radio pretežito neformalno i bez prijave, upućuje na to da je upravo tužiteljčin stabilan prihod osiguravao financijsku bazu obitelji iz koje su, zajedno s prihodima tuženika, stjecane nekretnine.

62. Pritom valja istaknuti da su u smislu čl. 249. st. 1. ObZ/03 i čl. 36. st. 3. ObZ/15, bračni drugovi u jednakim dijelovima suvlasnici bračne stečevine, ako nisu drukčije ugovorili, a u ovom postupku nije utvrđeno niti tuženik tvrdi da bi stranke sklopile bračni ugovor kojim bi uredile imovinskopravne odnose drukčije od zakonskog režima.

63. Dodatno, tuženik tijekom postupka nije ponudio niti jedan dokaz iz kojeg bi proizlazilo da sredstva kojima su nekretnine stečene potječu iz njegove vlastite imovine u smislu čl. 253 ObZ/03 odnosno 36. st. 1. ObZ/15— dakle iz imovine koju je imao u trenutku sklapanja braka, ili koju je za vrijeme braka stekao na pravnom temelju različitom od rada (nasljeđivanje, darovanje i sl.). Naprotiv, svi navodi tuženika dosljedno upućuju na to da su nekretnine financirane sredstvima ostvarenim poslovanjem obrta za vrijeme trajanja braka, što je per definitionem bračna stečevina. Tvrdnja tuženika da je bračna zajednica faktično prestala 2012. godine — koju sud, kako je obrazloženo u prethodnom dijelu ove presude, nije prihvatio kao dokazanu — jedini je argument kojim tuženik pokušava sredstva od poslovanja obrta izuzeti iz režima bračne stečevine, no upravo je ta tvrdnja opovrgnuta izvedenim dokazima.

64. Teret dokaza da se radi o vlastitoj imovini leži na onome tko to tvrdi, dakle na tuženiku (čl. 248. i čl. 249. st. 1. ObZ/03 te čl. 36. st. 1. u vezi s čl. 36. st. 3. ObZ/15), a tuženik tom teretu u ovom postupku nije udovoljio slijedom čega je primjenom citiranih odredbi odlučeno kao pod točkama I. i II. izreke.

65. Odluka o parničnom trošku donesena je u smislu članka 154. stavak 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22, dalje: ZPP) i u skladu sa Odvjetničkom tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23. i 107/25 dalje: OT) u smislu Tbr. 52. st. 3. , a imajući u vidu vrijednost predmeta spora (300.000,00 kn/ 39.816,84 EUR-a) tužitelju pripada pravo na naknadu troškova za one parnične radnje koje su bile potrebne za vođenje parnice. Tužitelju tako pripada naknada za sastav tužbe (OT 7/1.) u visini od 500 bodova; sastav četiri obrazložena podneska (OT 8/1) od 13. rujna 2022., 10. studenog 2022., 21. studenog 2022 i 17. studenog 2023. u visini od po 500 bodova (4x 500 bodova); trošak sastava podneska od 23. studenog 2022. u visini od 100 bodova (OT 8/3); trošak zastupanja na pripremnom ročištu od 24. studenog 2022. u visini od 50 bodova (OT 9/5); trošak zastupanja na ročištima održanim 15. rujna 2023., 2. studenog 2023., 23. srpnja 2024., 27. kolovoza 2024. i 8. travnja 2026. u visini od po 500 bodova (5x 500 bodova) prema OT 9/1; trošak sastava podnesaka od 30. travnja 2024., 17. srpnja 2024., 25. srpnja 2024., 16. rujna 2024., 24. travnja 2025. i 15. listopada 2025. u visini od po 25 bodova (6x 25 bodova) umjesto zatraženih 50 bodova po obavljenoj radnji i to primjenom OT 8/4 na koju se pozvao i sam tužitelj i kojom je predviđeno da za sastavljanje ostalih podnesaka odvjetniku pripada 25% nagrade iz Tbr. 7. toč. 1. ali ne više od 25 bodova; što dakle sveukupno iznosi 5.300 bodova što umnoženo sa vrijednošću jednog boda (1 bod = 2,00 EUR-a prema OT 54) daje ukupan iznos od 10.600 EUR-a, koji uvećan za PDV od 25% (2.650,00 EUR), iznosi ukupno 13.250,00 EUR-a.

66. Tužiteljici nije priznat trošak za sastavljanje podnesaka od 31. siječnja 2023., 29. listopada 2024., 3. lipnja 2025. i 14. siječnja 2026. primjenom odredbe čl. 155. ZPP-a budući da isti nisu bili potrebni za vođenje ove parnice, niti trošak zastupanja na ročištu za objavu presude jer punomoćnik tužiteljice nije pristupio na to ročište.

67. Tužiteljici nije priznat ni trošak izbivanja iz pisarnice punomoćnika sa sjedištem u Zagrebu radi pristupa na ročišta održana pred ovim sudom u ukupnom iznosu od 1.050 bodova (6 ročišta x 175 bodova), kao ni troškovi punomoćnika na ime prijevoza osobnim automobilom i cestarine na relaciji Z.-S.-Z. u ukupno zatraženom iznosu od 3.268,00

EUR-a. Naime, sukladno čl. 155. st. 1. ZPP-a sud stranci određuje naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice. Prema ustaljenom stajalištu sudske prakse, trošak zastupanja po odvjetniku čije je sjedište izvan područja suda pred kojim se vodi postupak može iznositi samo toliko koliko bi iznosio trošak odvjetnika čije je sjedište u mjestu parničnog suda, slijedom čega u potrebne troškove postupka ne ulaze ni troškovi izbivanja iz pisarnice za vrijeme putovanja ni troškovi prijevoza punomoćnika od sjedišta pisarnice do sjedišta suda i natrag. Pravo stranke na slobodan izbor punomoćnika time nije dovedeno u pitanje, no troškovi koji nastaju kao posljedica angažmana odvjetnika izvan sjedišta suda — a u S. kao sjedištu ovog suda djeluje dovoljan broj odvjetnika — ne predstavljaju troškove potrebne za vođenje parnice te ih protivna stranka nije dužna naknaditi.

68. Priznatom trošku zastupanja tužiteljice po odvjetniku valjalo je pridodati i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 222,31 EUR-a i na presudu u iznosu od 444,62 EUR-a sukladno odredbama Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/2018 i 51/2023) i Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 37/23), putne troškove javnim prijevozom dolaska tužiteljice, koja ima uobičajeno boravište u SR NJ., B., na ročište održano 2. studenog 2023. u visini od 262,34 EUR-a, troškove prijevoda dokumentacije sa njemačkog na hrvatski jezik u iznosu od 477,67 EUR-a prema računu sa lista 102 i u iznosu od 278,72 EUR-a prema računu sa lista 283, troškove pristupa na ročište svjedokinje C.S. u visini od 224,01 EUR-a, što sveukupno predstavlja iznos od 15.159,67 EUR-a koji iznos je tuženik dužan naknaditi tužiteljici. Na navedeni iznos dosuđene su i zakonske zatezne kamate.

47. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkom III. izreke.

U S., 29. svibnja 2026.

SUTKINJA

M.K.G.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude stranke imaju pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri primjerka, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:

- pun. tužiteljice,
- tuženiku
- u spis

Broj zapisa: **9-30888-c42f9**

Kontrolni broj: **092d2-abba0-2e5ae**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
SERIALNUMBER=61980608934.2.37, CN=OPĆINSKI SUD U SPLITU, L=SPLIT,
OID.2.5.4.97=VATHR-61980608934, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.